

Living Thai

No. 1 > 2013

ชีวิต...สายน้ำ...ศิลปะ...
ที่บ้านศิลปินคลองบางหลวง
Life, Canal and Arts at
Klong Bangluang Artist's House

ไทยนวัตกรรมศิลป์...
พลังของการเคลื่อนไหวทางศิลปะ
Innovative Thai Crafts Project:
The Power of Artistic Movement

นิคม นกอักษร...
ครูช่างกรมแห่งเมืองปากพนัง
Nikhom Nok-aksorn
The Nielloware Master Artisan of Pak Phanang

INTERNATIONAL INNOVATIVE
CRAFT FAIR 2013

*Inspired Hospitality
through Innovated Craft*

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) จัดงาน
เทศกาลนวัตกรรมศิลปนานาชาติ 2556
INTERNATIONAL INNOVATIVE CRAFT FAIR 2013

2-5 MAY 2013 / 10.00 - 20.00 hrs.
@ Hall EH103, BITEC, Bangkok

พบกับกิจกรรม

- SACICT's Prototype Product Design Gallery ร่วมภูมิใจกับงานต้นแบบที่ชุมชนร่วมกับนักออกแบบมืออาชีพสร้างสรรค์ต่อยอด
- International Creative Showcase งานหัตถกรรมเครื่องประดับงดงามจากศิลปินจากฝรั่งเศส "Phillippe Ferrandis"
- การประกวดงานหัตถกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Innovative Craft Award) 10 ชิ้นงานหัตถกรรมผสานความคิดสร้างสรรค์กับภูมิปัญญาแบบดั้งเดิม "Heritage Inspired"
- จัดแสดงผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม (Green Craft) ชื่นชม และเลือกซื้องานหัตถกรรมมีดีไซน์ หลากหลายท้องถิ่นที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly) จากชุมชน
- พบ "10 ทายาทหัตถศิลป์" 9 แขนงงานหัตถกรรมเชิงอนุรักษ์ผู้ความทันสมัยจากรุ่นสู่รุ่น
- ผลงานวิจัย "เพิ่มมูลค่าผ้าทอมือด้วยนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม" (Hand-Weaved Eco Innovation)
- สัมมนา "(Go) Green Craft" ... Keeping one pace ahead และหัวข้อเชิงส่งเสริมธุรกิจอีกหลากหลาย
- 210 ร้านงานหัตถกรรม กันสมัยทั้งไทยและต่างประเทศ
- ร่วมกิจกรรมหัตถกรรม D.I.Y และงานสาธิตประดิษฐ์ อย่างตัดงานกระดาษพวงมโหรีส พุกฟ้าฟูโรซิกจากญี่ปุ่น ถักเชือกจัน และอื่นๆอีกมากมาย

Contents สารบัญ

2 EDITOR'S NOTE

3 MAIN STORY

ไทยนวัตกรรมศิลป์:พลังของการเคลื่อนไหวทางศิลปะ

Innovative Thai Crafts Project:
The Power of Artistic Movement

24 CRAFTSMAN

นิคม นกอักษร...

ครูช่างกรมแห่งเมืองปากพนัง
NIKHOM NOK-AKSORN:
The Nielloware Master Artisan
of Pak Phanang

38 INSIDE SACICT

ศ.ศ.ป. ชูยุทธศาสตร์สนับสนุน
ศิลปหัตถกรรมไทย ปี 2556-2559
SACICT Vision for 2013-2016

44 GLOBAL VISIONS

ข่าวจากวงการหัตถศิลป์โลก
Art and craft news from
around the world

48 ART TALK

ชีวิต...สายน้ำ...ศิลปะ...

ที่บ้านศิลปินคลองบางหลวง

Life, Canal and Arts

At Klong Bangluang Artist's House

68 MEMBERS' CORNER

จดหมายจากผู้อ่าน

What Our Readers Say

70 PRODUCT SHOWCASE

งานฝีมือที่คัดสรรจากมวลสมาชิก

ทั่วประเทศเพื่อการจำหน่าย

Selection of exquisite creations
offered by SACICT members

ปี พ.ศ. 2556 จะเป็นอีกหนึ่งปีที่น่าตื่นเต้นสำหรับศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศหรือ ศ.ศ.ป. ซึ่งมุ่งเดินหน้านับสนุนงานศิลปหัตถกรรมไทยอย่างเข้มข้น

Main Story ในเล่มนี้ โฟกัสไปที่โครงการ “ไทยนวัตกรรมศิลป์” อันเป็นหนึ่งในไฮไลต์ของแผนงานปี 2556 โครงการสำคัญที่จะสามารถผลักดันงานหัตถศิลป์ไทยไปสู่ตลาดโลกได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยการหลอมรวมนวัตกรรมและศิลปะเข้าด้วยกันอย่างลงตัว ก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ แก่วงการศิลปหัตถกรรม

ศ.ศ.ป.เน้นการวางแผนดำเนินงานในมิติที่เป็นทั้งเชิงลึกและกว้างควบคู่ไปด้วยกัน มีการศึกษาค้นคว้าแก่นแท่งานหัตถศิลป์ของไทย เพื่อนำมาพัฒนาและต่อยอด พร้อมๆ กับการขยายตลาดให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นทั้งในและต่างประเทศ ท่านสามารถอ่านรายละเอียดของแผนงานนี้ได้ในคอลัมน์ Inside SACICT

คอลัมน์ Craftsmaster จะพาท่านไปพบ ครูนิคม นกอักษร ครูช่างมรดกคนดังแห่งเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชผู้อุทิศทั้งชีวิตให้กับการถ่ายทอดศิลปะเครื่องถมอันอ่อนช้อย งดงาม เปี่ยมเอกลักษณ์ซึ่งหาชมได้ยากในปัจจุบัน ส่วน Art Talk จะนำท่านเดินทางไปสัมผัสวิถีชีวิตริมน้ำอันเป็นแรงบันดาลใจก่อให้เกิดเป็นแหล่งรวมศิลปินแห่งคลองบางหลวง ณ “บ้านศิลปิน” จุดนัดพบกับงานสร้างสรรค์ศิลปะหลากหลายแขนง

เรื่องราวอันหลากหลายน่าสนใจที่เราสรรหามาให้ท่านได้อ่านเต็มอิมมersionในเล่มแล้ว

Year 2013 marks another exciting period for the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) when plan is afoot for the active promotion of Thai arts and crafts.

In the Main Story, we are discussing the creative approach for sustainable development of the “Thai Navatasilp: Innovative Art of Thai Crafts”. A happy marriage of arts and innovation, the project churns out a long list of new and novel products. SACICT has meanwhile implemented a thorough research to explore the core strength of Thai craft heritage. The body of knowledge is then applied to expand the market for Thai craft products both in the domestic and global scales. Read more on this in Inside SACICT.

Craftsmaster takes readers down south to Nakhon Si Thammarat to meet the ace artisan of nielloware art of Pak Phanang, Khru Nikhom Nok-aksorn. In Art Talk you will sail to visit the Artist’s House where the riverine life comes alive with the rich display of Thai arts.

Read on and enjoy!

ไทยนวัตศิลป์...
พลังของการเคลื่อนตัวทางศิลปะ

เรื่อง สุวรรณา เปรมโสตร์ ภาพ วริศ กู้สุจริต

โคมไฟโครเชต์ดักด้วยเส้นใยข้อมคราม สะท้อนความเป็นไทยนวัตศิลป์ได้อย่างดีเยี่ยม
Indigo crochet lampshades are among innovative Thai crafts.

คนส่วนใหญ่รู้จักผ้าข้อมคราม รู้จักงานดักโครเชต์ และมีโคมไฟใช้ แต่จะมีสักกี่คนที่รู้จัก “โคมไฟโครเชต์ดักด้วยเส้นใยข้อมคราม” ความแปลกใหม่ของการผสมผสานทั้งในเรื่องของเทคนิคและวัสดุ ดังเช่นตัวอย่างที่ว่าเป็นนี้เองคือความเป็นนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์ในโครงการ “ไทยนวัตศิลป์” (Thai Navatasilp: Innovative Art of Thai Crafts) ซึ่งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ หรือ ศ.ศ.ป. กำลังเร่งพัฒนาอยู่ในขณะนี้

อีกมุมหนึ่งของห้องจัดแสดงผลภัณฑ์ ณ ศาลาพระมิ่งมงคล อันเป็นอาคารที่ตั้งสำนักงาน ศ.ศ.ป. ปრაภูชันงานซึ่งมีที่มาจากการผลิตครก ทว่าหน้าต่างที่ออกมาเมื่อเสร็จสมบูรณ์นั้นกลายเป็นโคมไฟจริงครี รูปลักษณ์แปลกตา นับเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของชิ้นงานในกลุ่มไทยนวัตศิลป์ที่เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์

แสงระวี สิงหวิบูลย์ ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจภัณฑ์ และออกแบบหัตถศิลป์ไทย ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ อธิบายว่า “ไทยนวัตศิลป์ คือผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมที่ผสมผสาน ระหว่างศิลปะของไทยกับนวัตกรรม เกิดเป็นชิ้นงานที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความแปลกใหม่ ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของการใช้วัสดุหรือเทคนิคในการผลิต เช่น ถ้าเทคนิคเป็นแบบดั้งเดิมก็อาจจะมีการใส่ดีไซน์ใหม่ ถ้าวัสดุเป็นแบบเก่าอาจจะใส่เทคนิคใหม่ลงไป จนได้ชิ้นงานที่มีที่มาจากและดูแตกต่างออกไป”

โคมไฟจริงครีที่กล่าวถึงข้างต้นนี้เป็นกรณีตัวอย่างของความสำเร็จจากนวัตกรรมของช่างชาวหมู่บ้าน โนนตาล จังหวัดนครพนม “หมู่บ้านนี้เดิมทีเป็นแหล่งผลิตครกดินเผา เนื่องจากดินที่นี่แกร่งมาก เมื่อผ่าน กระบวนการเผาด้วยเตาโบราณ ชิ้นงานที่ออกมาจะมีเนื้อค่อนข้างหนา ดีไซน์หรือก็เลยบอกว่าลองทำให้บาง ลง หลังจากที่ทำเสร็จแล้วก็นำไปเขียนลายที่หมู่บ้านดอนไถ่ดี จังหวัดสมุทรสาคร จะเห็นว่าจากเดิมที่เคยทำ ครกขายได้ใบละ 20 บาท กลายมาเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่มีราคาขึ้นละเป็นพันบาท” แสงระวีอธิบาย

โครงการไทยนวัตศิลป์พัฒนาผลิตภัณฑ์ครอบคลุมหลายกลุ่ม
The project covers diverse product lines.

โครงการไทยนวัตศิลป์ ดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยการเชิญดีไซน์เนอร์ที่มีประสบการณ์และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์มาทำงานร่วมกับชุมชนซึ่งเป็นสมาชิกของ ศ.ศ.ป. แล้วผลิตชิ้นงานต้นแบบขึ้น จากนั้นจึงนำงานต้นแบบเหล่านั้นไปทดสอบตลาดโดยนำไปจัดแสดงในงานแสดงสินค้า พร้อมมีการจัดทำ Product Catalogue เพื่อนำเสนออย่างสมบูรณ์แบบ

ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นภายใต้โครงการไทยนวัตศิลป์ในปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นปีนำร่อง แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้า กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา ผลิตภัณฑ์เครื่องจักสาน ผลิตภัณฑ์โลหะตกแต่งบ้าน กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ และกลุ่มของตกแต่งบ้านที่นำไปจัดแสดงในนิทรรศการ “Maison et Objet 2012” ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส รวมทั้งหมดกว่า 200 ผลงาน ผู้ที่สนใจสามารถชมสินค้าต้นแบบได้ที่ช็อปทั้ง 3 แห่งของ ศ.ศ.ป. ได้แก่ที่อาคารพระมิ่งมงคล ที่ตั้งสำนักงานศ.ศ.ป. ณ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่สนามบินสุวรรณภูมิ และที่ชั้น 4 ศูนย์การค้าอัมรินทร์พลาซ่า

(ซ้ายบน) โซฟาสร้างสรรค์โดย Beyond Living ด้วยแรงบันดาลใจจากเสื้อผ้าชาวเขา (Top Left) A hilltribe-inspired sofa created by Beyond Living.

(ขวา) เสื้อคลุมผ้าทอข้อมครามลายตาไก่ สีตะกอม ผลิตจากบ้านคำฆ่า จังหวัด สกลนคร

(Right) Four heddled indigo tie-dyed robe from Sakon Nakhon.

นอกจากนี้ ในปี 2555 ที่ผ่านมา ศ.ศ.ป.ยังได้จัดกิจกรรมยิ่งใหญ่ คืองาน เทศกาลนวัตกรรมศิลปนานาชาติ หรือ IICF (International Innovative Craft Fair) ขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อเป็นช่องทางในการนำเสนอผลิตภัณฑ์กลุ่มนี้โดยเฉพาะ และในปี นี้ก็กำหนดจัดขึ้นอีกครั้งในช่วงวันที่ 2-5 พฤษภาคม 2556

กลุ่มเป้าหมายของผลิตภัณฑ์จาก โครงการไทยนวัตกรรมศิลป์ในปีที่ผ่านมา มีอยู่ 2 กลุ่มใหญ่ กลุ่มแรกคือ ศ.ศ.ป. มีนโยบาย ผลักดันเต็มทีคือกลุ่ม “3R” ซึ่งหมายถึง Restaurant, Residence และ Resort/ Hotel เน้นจำหน่ายสินค้าตกแต่งชิ้นใหญ่ๆ เช่นเฟอร์นิเจอร์ คุมไฟ งานศิลปะประดับผนังที่เรียกว่า “วอลอาร์ต” ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามแต่ละพื้นที่ ส่วนอีกกลุ่มเป็น ของชิ้นเล็กประเภทของขวัญ ของที่ระลึก ซึ่งเกิดจากความคาดหวังของกลุ่มลูกค้าที่ ว่า ศ.ศ.ป. น่าจะมีผลิตภัณฑ์ที่สามารถให้ กันเป็นของขวัญได้

แสงระวีชวนให้ชมเสื้อคลุมจาก คอลเลคชั่นที่ชื่อ “ฟ้าหลังฝน” อีกหนึ่ง ตัวอย่างของงานที่เป็นไทยนวัตกรรม โดย เธอใช้คำว่า “เคลื่อนไหว” ทางศิลปะ เสื้อคลุมตัวนี้ตัดเย็บจากผ้าทอข้อมคราม ลายตาไก่สีตะกอมที่ผลิตจากบ้านคำฆ่า จังหวัดสกลนคร ผ้าทอผืนสวยถูกนำมา พันท์โดยใช้เทคนิคน้ำเต้าหูในการกันลาย

“เทคนิคน้ำเต้าหู้ถามว่าใครเอทขึ้นมา ใหม่ใหม่ก็ไม่ เทคนิคนี้มีอยู่แล้ว แต่ว่าการ ที่คุณสามารถเปลี่ยนผ้าทอซึ่งมีลายอยู่แล้ว ให้มีเลย์เออร์ของการพันท์ลงไปนั้นเป็นเรื่อง ใหม่ คุณค่าของชิ้นงานเกิดจากการที่เรา เอาของที่อาจจะไม่ใหม่นักจากที่หนึ่งมาใส่ อีกที่หนึ่ง เป็นการเคลื่อนไหวของเทคนิค ทำสิ่งที่ไม่เคยทำ หรือทำสิ่งหนึ่งโดยย้ายให้ กลายมาเป็นอีกสิ่งหนึ่ง” แสงระวีกล่าว

ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มไทยนวัตศิลป์มักดูแปลกตา
ในภาพคือ เฟอร์นิเจอร์ ในกลุ่ม
"Maison et Objet 2012"

Outstanding Thai creations from
"Maison et Objet 2012" Collection.

แต่ไม่ว่าจะนำสินค้าตัวไหนมาต่อยอด
ก็ได้ หลักเกณฑ์ของโครงการฯ เน้นว่า
ผลิตภัณฑ์ไทยนวัตศิลป์จะต้อง "มีของ"
อยู่เป็นทุนเดิม ซึ่งก็คือมีคุณลักษณะหรือ
ทักษะที่พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง จึงจะ
สามารถนำมาต่อยอดพัฒนาได้ เช่น การที่
มีวัสดุที่โดดเด่นมาก แต่ยังไม่มีการนำ
มาสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์ใดๆ เลย

อีกส่วนสำคัญของการพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ไทยนวัตศิลป์ก็คือเรื่องของ
การสร้าง "คอนเซ็ปต์" ของสินค้าที่มีความ
สอดคล้องทั้งแนวคิดหลัก การนำเสนอ
การจัดวาง การเล่าเรื่อง เหล่านี้เป็นต้น
ซึ่งหมายความว่า จะพัฒนาแค่ที่ตัวสินค้า
อย่างเดียวยังไม่พอ แต่ต้องมีการนำเสนอ
ที่น่าสนใจด้วย

เหตุผลสำคัญอันเป็นที่มาของ
โครงการไทยนวัตศิลป์นั้น แสงระวีชี้แจงว่า
"เกิดจากนโยบายของท่านผู้อำนวยการ
พิมพ์ภาพรณ ชาญศิลป์ ที่เห็นว่า ปัจจุบันนี้

งานศิลปหัตถกรรมของเรามีคู่แข่งเต็มไป
หมด ถ้าเรามองไปที่อาเซียนก็จะพบว่าที่
จริงแล้วเราต่างก็มีภูมิปัญญา มีเทคนิค
มีวัสดุที่คล้ายคลึงกัน การที่เราจะผลิต
เพื่อส่งออกหรือบริโภคเองก็ตาม เมื่อถึงวัน
ที่ผลิตภัณฑ์ของเวียดนาม ของอินโดนีเซีย
หรือประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ไหลเข้ามา ทำ
อย่างไรเราก็จะสร้างความแตกต่างให้กับ
ผลิตภัณฑ์ของเราได้ อันนี้เป็นเรื่องของ
หลักทางการตลาด ความแตกต่างมาจาก
Identity คือความเป็นเอกลักษณ์ เป็นตัว
ของตัวเองของเราที่ไม่เหมือนใคร ซึ่งคง
ต้องใช้เวลาค้นหา และวิเคราะห์กันนาน
พอสมควร เพราะว่าเราก็มีวัฒนธรรม
คล้ายๆ เพื่อนบ้านของเรา คำถามก็คือจะ
ทำอย่างไรให้ของที่มีแล้วเกือบจะเหมือน
ของเพื่อนบ้านนี้ให้มันมีความแตกต่าง
ก็ต้องใส่เรื่องของความคิดสร้างสรรค์และ
ดีไซน์"

ผลิตภัณฑ์แจกันอันงดงาม ในคอนเซ็ปต์ที่ชื่อว่า "ฟ้าหลังฝน"
Vases in unusual shapes from "Fah Lung Fon" Collection.

คุณค่าของชิ้นงานเกิดจากการที่เราเองของที่อาจจะ
ไม่ใหม่นักจากที่หนึ่งมาใส่อีกที่หนึ่ง เป็นการเคลื่อนตัว
ของเทคนิค ทำสิ่งที่ไม่เคยทำ หรือทำสิ่งหนึ่งโดยย้าย
ให้กลายมาเป็นอีกสิ่งหนึ่ง

แสงระวี สิงหวิบูลย์ Saengrawee Singhawiboon

ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์
บรรจุภัณฑ์ และออกแบบหัตถศิลป์ไทย
Product & Packaging Development Manager

แสงระวียังเปิดเผยอีกว่า ทางโครงการฯ ได้พิจารณาเทรนด์ของตลาดโลก และวางแผนผลิตสินค้าสำหรับปีนี้และปีหน้าออกมาทั้งหมด 3 กลุ่มใหญ่ กลุ่มแรกคือกลุ่ม Green Craft ซึ่งตอบรับกระแสรักสิ่งแวดล้อม เน้นเป็นผลิตภัณฑ์จำพวก Home Decorative หรือของตกแต่งบ้าน

กลุ่มต่อมาได้แก่กลุ่ม Global Ethnic นำเสนอความเป็นวิถีชนเผ่า วางเป้าไว้เป็นสินค้าของที่ระลึก ตอบรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น โดยจะดึงเอกลักษณ์เด่นของความเป็นวิถีชนเผ่ามาพัฒนาจนได้ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่าง เป็นของระลึกที่มีรูปลักษณ์น่าสนใจยิ่งขึ้น

กลุ่มสุดท้ายคือผลิตภัณฑ์กลุ่ม New Heritage ซึ่งเป็นการผสมผสานศิลปหัตถกรรมจากภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ต่อยอดโดยการใส่ดีไซน์ใหม่เข้าไป เป็นงานศิลปหัตถกรรมดั้งเดิมซึ่งหวนกลับมาทว่าไม่ใช่แบบเดิมๆ และก็มาพร้อมกับวิธีการสื่อสารแบบใหม่

แสงระวีเน้นว่า เนื่องจากสินค้าของโครงการไทยนวัตกรรมนี้ขึ้นอยู่กับเทรนด์ของตลาดโลก จึงอาจเรียกว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่เก๋ทันสมัยได้ การทำตลาดก็ต้องสอดคล้องกับฤดูกาล ทำให้ดีไซน์เนอร์และศิลปินมีเวลาในการสร้างสรรค์งานค่อนข้างน้อย อาจเพียงแค่ 4-6 เดือน โดยทางโครงการฯ ตั้งเป้าไว้ว่าทุกปีต่อจากนี้ไปจะต้องออกผลิตภัณฑ์ใหม่ปีละ 2 คอลเลกชันเป็นอย่างน้อย คอลเลกชันละ 30 ชิ้นขึ้นไป โดยขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นตอนของการคัดเลือกดีไซน์เนอร์และชุมชน

(บนซ้าย) เครื่องประดับที่ได้แรงบันดาลใจจากงานสานปลาตะเพียนใบตองพื้นบ้าน
(บนขวา) พัฒนาจากการผลิตเครื่องประดับทองด้วยเทคนิคลูกไขว้ซึ่งเป็นเทคนิคโบราณ
Alluring jewelry accessories inspired by our cultural heritage.

อีกช่องทางในการสร้างดีไซน์เนอร์
เก่งๆ ก็คือการจัดประกวดการสร้างสรรค์
ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้ โดยใช้ชื่อว่า
Innovative Craft Award โดยเมื่อปีที่แล้ว
ได้จัดการประกวดในกลุ่มผลิตภัณฑ์
จักสานและเครื่องปั้นดินเผา แสงระวี
มองว่าการจัดการประกวดเช่นนี้เปรียบ
เสมือนการสร้าง “ระบบนิเวศ” ให้กับ
วงการศิลปหัตถกรรมและวงการนวัตศิลป์
“เวลาเราทำโปรเจกต์อะไรก็ตาม
หากทำโดยไม่มีความเชื่อมโยงมันไม่มี
ประโยชน์ จะเกิดแล้วก็ตาย เกิดแล้วก็ตาย
แต่สิ่งที่เราทำคือโปรเจกต์นี้ส่งต่อไป

โปรเจกต์โน้น การประกวดทำให้เราได้คน
ที่มีคุณภาพมา จะสัก 10-20 % ไม่ว่ากัน
ได้ดีไซน์เนอร์ที่มีคุณภาพ ชุมชนที่มีศักยภาพ
ก็ส่งต่อมายังงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ ก็ได้
ชิ้นงานที่ส่งต่อออกไปสู่ตลาด พอดีไซน์เนอร์
เหล่านี้มีชื่อเสียง เขาก็จะได้รับมอบหมาย
ให้สร้างงาน ก็เป็นโอกาสให้เขาได้เติบโต
ต่อไป” แสงระวีอธิบาย พร้อมย้ำว่า
อีกสิ่งสำคัญที่ ศ.ศ.ป.หวังจะให้เกิดขึ้น
ทั้งภายหลังจากจัดประกวดและภายหลัง
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของโครงการไทย
นวัตศิลป์ออกสู่ตลาด คือ “องค์ความรู้”

ผลิตภัณฑ์ไทยนวัตศิลป์จะต้อง
“มีงong” อยู่เป็นทุนเดิม ซึ่งก็คือ
มีคุณลักษณะหรือทักษะที่พิเศษ
อย่างใดอย่างหนึ่ง จึงจะสามารถ
นำมาต่อยอดพัฒนาได้

(ซ้าย) 'ครกเบญจรงค์' การสรรค์สร้างครกดินเผา ให้กลายเป็นเครื่องเบญจรงค์ลวดลายล้ำสมัย
(Left) A successful marriage of earthen mortar and Benjarong art.

(กลางและล่าง) ของตกแต่งบ้านพัฒนามาจากงานโลหะของหมู่บ้านอรัญญิก จังหวัดอยุธยา ได้ลวดลายใหม่ไม่เหมือนใคร
(Middle&Below) Metal home decor from Aranyik Village.

“ผลที่ได้จากงานประกวดหรือโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไม่ได้แค่ชิ้นงานหรือบุคลากร แต่คือองค์ความรู้ที่แฝงอยู่ในงาน เราบอกว่าผลิตภัณฑ์ตัวนี้เป็นโคมไฟ รังนก เราได้รู้ว่าคนที่ได้รางวัลหน้าตาแบบนี้ ชิ้นงานหน้าตาแบบนี้ แต่อีกสิ่งที่เกิดขึ้นคือองค์ความรู้ที่ได้จากงานมันได้มีการเผยแพร่ไปสู่คนอื่น ๆ ด้วย ผลงานที่ได้จากงานพัฒนาผลิตภัณฑ์นั้นเจ้าของผลงานและเจ้าของ Know-How เป็นของ ศ.ศ.ป. สิ่งที่ดีไซน์เนอร์สร้างสรรค์ขึ้นกับชุมชน ก. ถ้าชุมชน ข. ค. ง. อยากทำ ก็ต้องให้ทำได้ด้วย เพราะนี่คือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นซึ่งเราไม่รังเกียจที่จะให้มีการเผยแพร่ออกไป ท่านผู้อำนวยการ พูดชัดเจนว่า สิ่งที่เราพัฒนาทั้งหมด ก็หวังว่าจะให้วงการศิลปะและชุมชนมีแนวคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ”

และแน่นอน เป้าหมายระยะยาวของโครงการไทยนวัตกรรมศิลป์นั้นย่อมสอดคล้องกับพันธกิจหลักของ ศ.ศ.ป. แสงระวีสรุปว่า “ในที่สุดแล้วเราจะสามารถสร้างรายได้และความอยู่ดีมีสุขให้กับชุมชน ให้กับผู้ที่ผลิตงานศิลปะหัตถกรรม เราอยากให้หลายๆชุมชนในประเทศไทยใช้แบบที่ดีไซน์เนอร์เหล่านี้เป็นผู้จุดประกาย และองค์ความรู้ที่เรามอบให้ นำไปสร้างสรรค์งานที่มีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ แล้วนำออกสู่ตลาดได้ด้วยฝีมือของเขาเอง” ☘

Innovative Thai Crafts Project: The Power of Artistic Movement

Words **Suwanna Premso** Photography **Varis Kusujarit**

(บน) กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าในแนวคิด "ฟ้าหลังฝน"
(Top) Some textile creations in "Fah Lung Fon" Collection.

(บนซ้าย) เครื่องเบญจรงค์ในรูปแบบใหม่
(Above Left) Innovative Benjarong art pieces.

(บนขวา) เครื่องใช้โลหะร่วมสมัย
(Above Right) Metal utensils in contemporary designs.

We have heard about indigo tie-dyed fabrics. We have seen intricate crochet works. And we have in our household lampshades in various forms. However, only a few may have heard of a lampshade made of crocheted indigo tie-dyed yarn. This rare combination of technique and raw material is exactly what the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) has been experimenting under its new project called "Thai Navatasilp: Innovative Art of Thai Crafts".

The one-of-a-kind lampshade such as this one might be hard to imagine, but it does indeed exist. The creation is an eye-catching art piece on display amidst many other quirky innovative designs in the Thai Navatasilp Showroom at Sala Phra Mingmongkol -- SACICT headquarters in Bangsai, Ayutthaya Province. There is also a ceramic piece that resembles an exquisite Benjarong bowl but in fact borrows the concept from a mortar, a traditional utensil which is normally used with a pestle in making som tum (the popular papaya salad of the Northeast) or grinding ingredients to make curry paste.

Saengrawee Singhawiboon, SACICT's Product and Packaging Development Department Manager explains: "The innovative art of Thai crafts is a marriage of art and innovation, inspired by creativity and uniqueness. The possibilities are virtually endless. It can be a unique use of existing material, a different production method, a quirky design, or a combination of those. The result is a product that is different and tells an interesting story."

She adds that the Benjarong bowl is a creative idea of a designer who was inspired by sturdy earthen mortars from Noan Tarn village in Nakhon Phanom province. By making the material thinner and having the external painted by a Benjarong craftsman of Don Kai Dee village in Samut Sakhon province, that designer could turn an ordinary earthen mortar which is usually sold at about 20 baht a piece into an artistic prototype which may fetch over a thousand baht.

เครื่องตกแต่งบ้านและเครื่องประดับโลหะ สะท้อนความงดงามของงานจักสานแบบไทย
Metal home decor and accessories portray the beauty of Thai basketry art.

The pilot project on innovative art was launched last year, covering six product categories namely textile products, earthenware, basketry, metal home décor, accessories and home decorative items. There are now over 200 prototypes, some of which had been exhibited at “Maison et Objet 2012” in France.

The project is targeting two main consumer groups, the first being the “3 R” groups which include Restaurants, Residences and Resorts/Hotels -- major buyers of furniture, decorative items and wall art. The other group includes those looking for the perfect gift items with distinctive character and uniqueness. SACICT has invested generously to promote this initiative by hosting the first ever International Innovative Craft Fair (IICF) last year. This exciting event will come around again this year, running from May 2 to 5.

Things happen and die out, every day without making any lasting impact. What we are doing now is to connect and integrate various projects together.

ใช้วัสดุและเทคนิคใหม่ๆ บวกความคิดสร้างสรรค์ลงไป ออกมาเป็นชิ้นงานที่แปลกใหม่ และมีความน่าสนใจ

Combine the technique and material, then add some creativity... voila! you have here something new and interesting.

(บน) สีเส้นและลวดลายอันแปลกใหม่เกิดขึ้นจากการใส่ความคิดสร้างสรรค์ลงไปในงาน (Above) Creativity brings out novel patterns and colours.

(ขวา) "วอลอาร์ต" และโซฟาในกลุ่ม "Maison et Objet" (Right) Duo sofa set sits against exciting "wall art".

Thai Navatasilp project features the brainchild creations of renowned designers who work with communities listed as SACICT members. Prototypes are made and put to the market and exhibition to test while catalogue is published to help expand distribution channels. These innovative items are now available for viewing at SACICT's three outlets – Phra Ming Mongkol Building at SACICT in Ayutthaya province, Suvarnabhumi Airport, and 4th Floor of Amarin Plaza.

According to Saengrawee, a four-heddle indigo tie-dyed textile collection titled “Fah Lung Fon” (The Sky After the Rains), produced in Kham Kha Village of Sakon Nakhon, is a classic example of Thai innovative art. Soy milk is used to achieve the eyelet patterns on the indigo-dyed fabric – a technique described by Saengrawee as a “movement of art.”

“The soy milk technique is nothing new, but to add a layer of paint on a patterned fabric is a

novelty. The value of a product is created when we put an element existing in one place into a new environment. The exchange of techniques can make an ordinary product incredibly innovative,” she says.

Though it may sound quite simple, making an artistic product of innovation is not just a matter of simply putting two random things together. An innovation of Thai crafts must have a “specialty” in itself before being developed into something extraordinary. One community may be in possession of great materials, and with the magic touch from someone with an innovative vision, ordinary materials can turn into a real treasure.

The success of innovation relies very much on conceptualization, presentation, display and storytelling, as the product alone doesn’t sell itself effectively. Product presentation is the key to grabbing attention, Saengrawee insists.

แสงระวี สิงหวิบูลย์
Saengraee Singhawiboon

ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์
บรรจุภัณฑ์ และออกแบบหัตถศิลป์ไทย
Product & Packaging Development Manager

At SACICT, the path to innovation has been paved by its CEO, Pimpapaan Chansilpa, according to Saengraee. “She is well aware that there is a lot of competition in the handicraft market. Most ASEAN countries have similar local wisdom, raw materials and technical expertise to make products for domestic consumption as well as for export. We have to differentiate our products from those made in Vietnam and Indonesia. It has a lot to do with marketing. And that’s why we must pay greater attention to good design and innovation,” she emphasises.

The project takes into account the fast-changing global trends. And from this year on to the next, plans are afoot for the production of merchandise in three main categories. The first is Green Craft focusing on home decorative and gift items which respond to the current trend on environment conservation. The second is Global Ethnic category, chic products as inspired by Thailand’s ethnic groups which cater to the ever-increasing demands in the tourism sector. And there is the New Heritage which extends the value of local handicrafts by way of new and innovative designs.

The real impact is that their creativity touches the heart of the people and inspires new ideas.

These products are, in a way, fashion items which correspond with international trends and the seasons. For each collection of at least 30 designs, artists and designers have to work under a limited time frame -- from 4 to 6 months, and at least two new collections are released annually.

Saengraee reveals that one of the best ways to groom finest new designers is by organizing a contest, Innovative Craft Award was given for the first time last year, in the basketry and earthenware categories. The lady believes that such event nurtures an “eco system” for the innovative crafts industry.

เทคนิคการมัดย้อมครามนำมาใช้ได้กับวัสดุหลากหลาย

Indigo tie-dyed technique works wonder with different materials.

ผลิตภัณฑ์ในโครงการไทยนวัตกรรมศิลป์หลายชิ้นเล่นกับการนำวัสดุที่หลากหลายมาผสมผสานเข้าด้วยกัน
Innovate through mixture of materials.

We want it to spread out. We don't consider it imitation – it's inspiration and development.

(ล่างซ้าย) โลหะแต่งผนัง จากกลุ่มฉลุลายข้าง
วัดสุทัศน์เทพวราราม
(Below Left) Metal wall decor by Wat
Suthat Thepphawararam Community
Artisans.

“Without connectivity, the contest would be meaningless and useless. Things happen and die out, every day without making any lasting impact. What we are doing now is to connect and integrate various projects together. The contest introduces us to great talents – it doesn't matter if they only make 10-20% of the designers we want – as well as great communities to work with. The combination of the two produces great work for the market. If the products are successful, the door opens for the designers to bigger opportunities,” Saengraee explains.

More importantly, what SACICT aims to achieve after the contest and the product launch is to collect information and create the body of knowledge. “The outputs of the contest are not only the products and the winners, but also something so intangible like knowledge.

We can see what a lamp looks like, or what the winner looks like, but the real impact is that their creativity touches the heart of the people and inspires new ideas. With the know-how, the work between a designer and a community could help other communities to learn and develop their own distinctive work. We don't want to keep the know-how to ourselves – we want it to spread out. We don't consider it imitation – it's inspiration and development. I hope other artists and communities learn from this project and generate new ideas.

“And of course, in the long run, we hope that Thai Navatasilp relates to SACICT's mission – to generate income and well-being for craftsmen in communities nationwide. We want all communities in Thailand to build on the ideas in this project and use the inspiration to create something unique with their own hands.” ❧

นิคม นกอักษร...

ครูช่างถมแห่งเมืองปากพนัง

เรื่อง บังอร ทองมาก ภาพ สมคิด ชัยจิตวนิช
เรียบเรียงจากหนังสือ "ครูศิลป์ของแผ่นดิน 4"

ในอดีตเครื่องถมนับเป็นเครื่องราชูปโภคชั้นสูงใช้ประกอบในพระราชพิธีสำคัญๆหรือใช้เป็นเครื่องบรรณาการ ยุคสมัยหนึ่งงานเครื่องถมได้เสื่อมความนิยมลงไปเพราะขาดช่างผู้ทรงภูมิความรู้ที่แท้จริง แต่แล้วก็ได้กลับมาแพร่หลายอีกครั้งเมื่อสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถทรงริเริ่มโครงการรวบรวมช่างเครื่องถมสายสกุลนครศรีธรรมราชมาไว้ที่ศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ เพื่ออนุรักษ์งานเครื่องถมนครให้อยู่คู่สังคมไทยสืบไป

และที่จะละเว้นไม่กล่าวถึงมิได้ คือบรรดาครูช่างถมจำนวนน้อยนิดที่ต่างต้องรับหน้าที่อันหนักอึ้งทั้งในด้านการสืบสานงานหัตถศิลป์ประเพณีนี้ให้คงอยู่ ขณะที่ต้องบ่มเพาะและปลุกปั้นช่างถมรุ่นใหม่เพื่อสืบทอดพันธุกิจการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมนี้ต่อไป

เครื่องถมเงินแบบต่างๆ ที่ครูนิคมสร้างสรรค์
A collection of silver nielloware created by Khru Nikhom.

ครูนิคม นักอักษร เป็นหนึ่งในครูช่างถม
ตระกูลนครศรีธรรมราช เกิดที่บ้านปากแพรก
อำเภอปากพะนิง โดยเป็นบุตรคนที่ 4 ใน
ครอบครัวผู้ใหญ่อ่วมและแมร์น เด็กชายนิคม
เติบโตมาท่ามกลางภูมิปัญญาอันทรงคุณค่า
ในศิลปะด้านต่างๆ โดยแต่แรกมิได้รู้ตัวเลย
ว่าตนจะกลายมาเป็นครูอาจารย์สอนวิชา
เครื่องถมที่มีชื่อเสียงระดับชาติของวิทยาลัย
ศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช และเป็น
ประธานกลุ่มนครหัตถกรรมอันเลื่องชื่อ

ในวัยเด็กครูเติบโตอย่างมีความสุข
ท่ามกลางหมู่ญาติพี่น้อง ครูนิคมบอกว่าเมื่อ
เริ่มรู้ประสาทีชอบดูหนังตะลุงเป็นที่สุด
แต่การไปดูหนังของครูลึกซึ้งกว่าการออกไป
หาความสำราญยามค่ำคืนตามประสาเด็ก
เพราะครูพบว่าตนเองนั้นหลงใหลในเส้นสาย
ลายศิลป์ของตัวหนังตะลุงมากกว่าลิลาไหว
วูบวาบของแสงเงาที่ปรากฏผ่านทางหน้าจอ
หนัง

“ที่หมู่บ้านเรามีพ่อเฒ่าคนหนึ่งเก่งมาก
เรื่องงานศิลปะ แกเป็นช่างพื้นบ้านที่ชำนาญ
ในการเขียนลายกนก ลายไทย และ
ประติมากรรมสิ่งต่างๆ ได้อย่างสวยงาม
ไม่ว่าจะมีงานบุญ หรืองานบวชนาค พ่อเฒ่า
จะต้องเป็นหัวหน้าทุกครั้งไป ผมชอบไปนั่งดู
แกทำงานเพราะรู้สึกถึงความสามารถ
สมัยเด็กๆ ผมชอบไปดูหนังตะลุง ชอบตัว
ไหนก็จะจดจำลิลาท่าทางมาเขียนเป็นรูปลง
ในกระดาษ แล้วผมก็ทำอย่างนี้มาตลอดไม่
เคยรู้สึกเบื่อ แม้แต่ของเล่น ผมก็ทำขึ้นเอง
ใช้ดินมาปั้นไว้ ปั้นควาย พอผู้ใหญ่มาเห็น
เข้า ก็ชมเปาะว่าเก่งมาก”

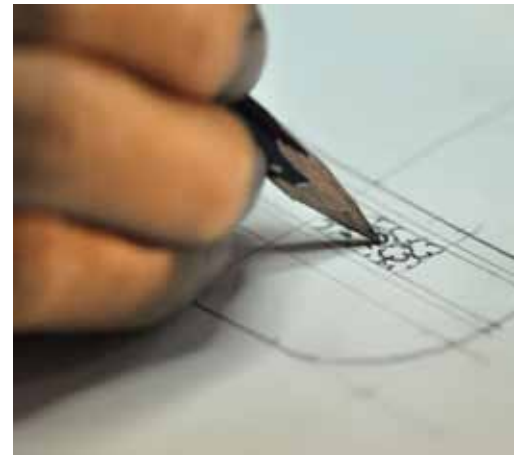
ด.ช.นิคมเริ่มส่อแววความเป็นศิลปินตั้งแต่เข้าเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนวัดหอยก้น มีความโดดเด่นมากทางด้านศิลปะ ครูบอกว่าเป็นเด็กบ้านนอกที่แอบหวังเล็ก ๆ ว่าสักวันคงจะได้เรียนศิลปะกับครูมืออาชีพ และในระหว่างรอนั้นครูพัฒนาตัวเองด้วยการหมั่นฝึกฝนทักษะอยู่เสมอ “ผมมองว่าการเรียนศิลปะเป็นเรื่องที่ทำหาย พอจบชั้นป. 4 ผมได้เข้ามาเรียนต่อชั้นมัธยมที่โรงเรียนปากพนังวิทยา โดยที่ผลการเรียนศิลปะอยู่ในลำดับต้นๆ ของห้อง พอจบชั้นมัธยม ผมจึงไม่ลังเลที่จะสมัครเข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม นครศรีธรรมราช สมัยนั้นเขาเรียกประโยควิชาชีพสามัญ ซึ่งเป็นแห่งเดียวที่สอนทางด้านศิลปะอย่างเป็นระบบ

“สมัยก่อนการเรียนภาคปฏิบัติที่นี้เข้มข้นมาก ใช้เวลาเรียน 3 ปี แต่จะไม่เน้นวิชาสามัญ ผมรู้จักเครื่องถมเป็นครั้งแรกที่นี้ สมัยผมมีคนเรียนน้อยมาก ปีแรกๆ ถึงกับต้องจ้างคนมาเรียน ปีละ 40 บาท เพราะทางโรงเรียนต้องการอนุรักษ์การทำเครื่องถมไว้ให้คงอยู่กับชาวนครศรีธรรมราช ผมไม่ได้ชอบเครื่องถม แต่เลือกเรียนเพราะวิทยาลัยแห่งนี้เป็นศูนย์รวมของการสอนศิลปะทุกแขนง มีทั้งวิชาปั้น การแกะสลัก และจิตรกรรม ยุคนั้นนักเรียนผู้หญิงเก่งมาก พอใกล้เทศกาลเดือนสิบ พวกเราจะตื่นตื่นกันมาก เพราะจะได้มีโอกาสนำผลงานไปโชว์ในงานซึ่งจัดขึ้นอย่างใหญ่โตที่วัดมหาธาตุ”

ครูเล่าว่า “เด็กบ้านนอกสมัยก่อนหากเข้ามาเรียนในเมืองมักต้องไปอาศัยอยู่ตามวัด ผมเองโชคดีที่เจ้าอาวาสวัดมเหยงค์ท่านเมตตาให้พักอยู่ด้วย พร้อมทั้งมอบหมายตำแหน่งหัวหน้าเด็กวัดให้ ท่านทราบว่าผมเรียนศิลปะ ดังนั้นเวลาที่วัดมีงานเกี่ยวกับงานช่างศิลป์ ท่านจะเรียกใช้ผมเสมอ” เมื่อได้เข้าเรียนที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช ดักศิลาสถานทางด้านศิลปะเพียงแห่งเดียวของภาคใต้ ครูนิคมก็ตั้งหน้าตั้งตาเรียน ขณะเดียวกันก็จืดจอร์คอยเพราะเป้าหมายต่อไปของครูคือวิทยาลัยเพาะช่าง หลังจากจบชั้น ปวช. ครูจึงมุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ โดยท่านเจ้าอาวาสวัดมเหยงค์เมตตาฝากฝังให้พักอยู่ที่วัดราชบพิธ

“ที่เพาะช่างผมไม่ค่อยได้เรียนเรื่องเครื่องถม แต่เฉลี่ยไปเรียนสาขาอื่นด้วย เช่น โลหะทองแดง เครื่องเงิน ทองเหลือง การมาอยู่กรุงเทพฯ ทำให้ผมได้เปิดหูเปิดตาอย่างมาก มีนิทรรศการศิลปะดีๆ ให้ดูมากมาย ซึ่งตรงนี้ผมถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีมาก ผมเรียนที่เพาะช่างจนกระทั่งจบชั้น ปวส. ซึ่งสมัยนั้นถือว่าสูงมาก สามารถเป็นครูได้เลย” ครูนิคมบอก

ตอนนั้น หนุ่มนิคมหมายใจว่าจะเดินทางขึ้นเหนือไปทำงานภาพยนตร์ที่เชียงใหม่ เพราะมีใจรักในงานศิลปะด้านนี้ และต้องการเป็นคนเบื้องหลังมากกว่า แต่ชีวิตให้ถึงกาลพลิกผันอีกครั้งเมื่อครูเมือง สันตุรงค์ ครูเก่ามาเห็นฝีมือของครูนิคมจึงขอร้องให้ช่วยกลับไปสอนที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช เพราะเป็นจังหวะที่ทางวิทยาลัยกำลังเปิดสอบบรรจุครู

เครื่องถมนคร นับวันจะยิ่งหาได้ยาก
Nielloware... rare works of art.

จงคิดเสมอว่าการทำเครื่องถม ใจรักอย่างเดียวไม่พอ ต้องทำบ่อยๆ เพราะการเรียนรู้ไม่มีวันจบ

“ความจริงผมไม่ได้อยากเป็นครู แต่ติดที่เกรงใจเพราะครูอุทิศส่ำหทัยปากขอ ร้องด้วยตัวเอง ผมจึงตัดสินใจกลับมาสอบเข้ารับราชการครูที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม นครศรีธรรมราช ผมสอนอยู่ 27 ปีก็ลาออกมาตอนอายุ 50 ปี” ครูนิคมอำลาชีวิต พ่อพิมพ์ของชาติ เมื่อปีพ.ศ. 2541 แต่ครูหาได้วางมือจากการทำเครื่องถมไม่ เมื่อเป็นอิสระจากงานประจำ ครูเดินหน้าทำธุรกิจเล็กๆ ด้วยการเปิดร้านนครหัตถกรรม รับออกแบบงานศิลปะ ผลิตเครื่องถม และเครื่องประดับชนิดอื่นๆ อย่างเต็มรูปแบบ และเป็นตัวตั้งตัวตีในการจัดตั้ง “กลุ่มนครหัตถกรรม” สังกัดพัฒนาชุมชนนครศรีธรรมราช เพื่อสืบสานงานเครื่องถมนครให้คงอยู่สืบไป

ครูนิคมได้ฝากฝีมือเปียมอต์ลักษณะดังลายเซ็นในงานชิ้นเด่นอันหลากหลาย แต่ละชิ้นสะท้อนเอกลักษณ์ของงานเครื่องถมเมืองนครซึ่งสืบทอดกันมายาวนานจากรุ่นสู่รุ่น หนึ่งในชิ้นงานแสนภูมิใจคือตลับใส่กรอบพระเปิดปิดได้ ที่ครูบรรจงสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อทูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมีรูปลักษณ์เป็นตลับถมทอง ลวดลายไบเบเทศ ทรงสี่เหลี่ยม อีกหนึ่งคืองานกระเป๋าทอที่ครูนิคมจัดทำขึ้นถวายพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรราชา ในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ชิ้นนี้เป็นกระเป๋าทอทอง ขึ้นรูปสลักลวดลายทั้งใบ มีบานพับเปิดปิดได้ ส่วนงานชิ้นใหญ่ที่นำความภาคภูมิใจมาให้ครูเช่นกัน เป็นถ้วยถมทองผสมถมเงินขนาดใหญ่ ด้านบนเป็นเศียรพระวิฆณุกรรม ลงรักปิดทอง ร่องด้วยพานถมทองและชั้นน้ำมีฝาปิด โดยมีฐานเป็นรูปสลักแผนที่

14 จังหวัดภาคใต้ทำด้วยเงิน วางบนฐานไม้กลึงถมทอง ความสูงถึง 2 ฟุต จัดทำขึ้นเพื่อเป็นถ้วยรางวัลการแข่งขันแรลลี่การกุศลประจำปีของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย

วันนี้แม้จะลาออกจากราชการแล้วก็ตาม แต่ถึงกระนั้นจิตวิญญาณของความ เป็นครูก็หาได้จืดจางไปไม่ ครูนิคมยังเปิดบ้านในซอยสระเรียงเป็นศูนย์การเรียนรู้ ชั่วคราว พร้อมทั้งสาธิตกระบวนการทำเครื่องถมอยู่ตลอดเวลา มีนักศึกษาจากสถาบันต่างๆ มาขอความรู้เรื่องเครื่องถม จากปรมาจารย์อย่างครูนิคมอยู่เนืองๆ นอกจากนี้ครูนิคมยังเป็นวิทยากรคนสำคัญของเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานของจังหวัด สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ ที่อำเภอพิปูน รวมทั้งเรือนจำจังหวัดตรัง ในการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องเครื่องถมให้แก่คนทั่วไป ครูนิคมบอกว่าทุกวันนี้มีได้ลงมือทำเองเหมือนแต่ก่อน “จึงไม่เห็นประโยชน์ที่จะหาหาวิชาความรู้ด้านนี้ให้ตายไปพร้อมกับตัวเองทำไม”

ที่บ้านครูเราจึงได้ยินเสียงค้อนกระทบกับทั่งอยู่ตลอดเวลา โดยมีครูยืนกำกับอยู่ใกล้ๆ คอยชี้จุดบกพร่องให้ลูกศิษย์เห็น พร้อมทั้งย้ำเตือนถึงการตระหนักในคุณค่าของวัสดุคือ “เงิน” ครูนิคมบอกว่า “การเป็นช่างที่ดีต้องรู้ในคุณค่าของวัสดุ เศษเงินแม้จะเป็นเศษเล็กเศษน้อยพวกเธอก็ต้องเก็บ มองเขาเป็นครูและเป็นวัสดุที่มีค่าราคาแพง ซึ่งนับวันยิ่งจะหมดไป และจงคิดเสมอว่าการทำเครื่องถมใจรักอย่างเดียวไม่พอ ต้องทำบ่อยๆ เพราะการเรียนรู้ไม่มีวันจบ” ❧

NIKHOM NOK-AKSORN

The Nielloware Master Artisan of Pak Phanang

Words **Bang-orn Thongmak** Photography **Somkid Chaijitvanit**
An excerpt of "The Master Artisans of Thailand Vol. 4"

In the old days, nielloware was associated with regal ceremonies of the nobility and aristocracy. For a time the art faced a decline due to the lack of artisans who possessed profound knowledge of the art. Today, however, nielloware has regained its status as an illustrious branch of traditional Thai art, thanks in large part to the Bangsai Arts and Crafts Centre of Her Majesty Queen Sirikit of Thailand which continues to preserve this precious heritage.

And the word of thank also goes to all the master artisans of nielloware art who have painstakingly carried on with the artistic tradition while mentoring the new batch of young apprentices with the firm determination to produce the new heirs of this age-old trade.

As a growing lad, Khru Nikhom took a deep interest in Nang Talung, the famous shadow puppet theatre of southern Thailand; he was drawn not to the dancing shadows on the screen, but to the artistic lines of each puppet.

Khru Nikhom Nok-aksorn is one among the very few masters with exemplary role in the promotion of the dying art. The fourth child in the family of a village chief of Ban Pak Phraek, in Pak Phanang District, Nikhom long served as expert instructor in the art of nielloware at Nakhon Si Thammarat College of Arts and Handicrafts as well as in the capacity of the president of Nakhon Hatthakam Club.

As a growing lad, he took a deep interest in Nang Talung, the famous shadow puppet theatre of southern Thailand. But his was not the interest of nocturnal entertainment like others of his age; he was drawn not to the dancing shadows on the screen, but to the artistic lines of each puppet.

“I am a Pak Phanang homeboy. In my village there was an old man who really knew his art. He was the local artist, very skilled in his Kanok and other Thai classical patterns. He was always chosen to be the master, to set up things whenever the village took part in a ceremony. I kind of found my peace when I sat there and watched him work. I was dazzled, literally, by his skills,” Khru Nikhom recalls.

“When I was little, I loved to go out to see Nang Talung. There were some puppets that I liked, and I loved to draw them on pieces of paper. I always did that and never got boring. I even made my own toys as a kid. I would shape clay into various animals like cows, buffaloes, etc. When the adults saw my handiwork, they would say I was brilliant.”

It wasn't very long before the boy began showing signs of a formidable talent. In Hoikan elementary school he was considered outstanding in terms of art. Still, the rural boy nursed a hope deep in his heart of having the chance to study art from a professional. And while he waited for his dream to come true, he kept practising to improve his drawing skills.

“I have found that learning art can be rather challenging. After finishing elementary school I moved on to Pak Phanang Wittaya secondary school. My scores in art were always somewhere at the top of the scale. When I finished high school, I didn't even blink before deciding that I wanted to enrol in the Nakhon Si Thammarat School of Arts and Handicrafts. At that time the graduation course was called “General Certificate of Vocational Education”. It was the only place where art was taught with a more serious approach.

Khru Nikhom further recalls: “Vocational study in my time was really involving, very hands-on. The course took three years and did not focus much on general studies. At this school they introduced me to nielloware, a course which not many were interested in. So much so that during the first years the school was so desperate it even tried to give away money — 40 baht a scholar per year — to those students who enrolled in the nielloware course. This was because the school was trying to conserve the traditional art of Nakhon Si Thammarat's nielloware.

(กลาง) ถมเงินลายนะโม สัญลักษณ์มงคลที่นำมาประยุกต์เป็นกำไล สร้อยคอ สร้อยข้อมือ (Middle) The auspicious Namo motif is embossed on the niello bracelet, necklace and wristlet to enhance their beauty.

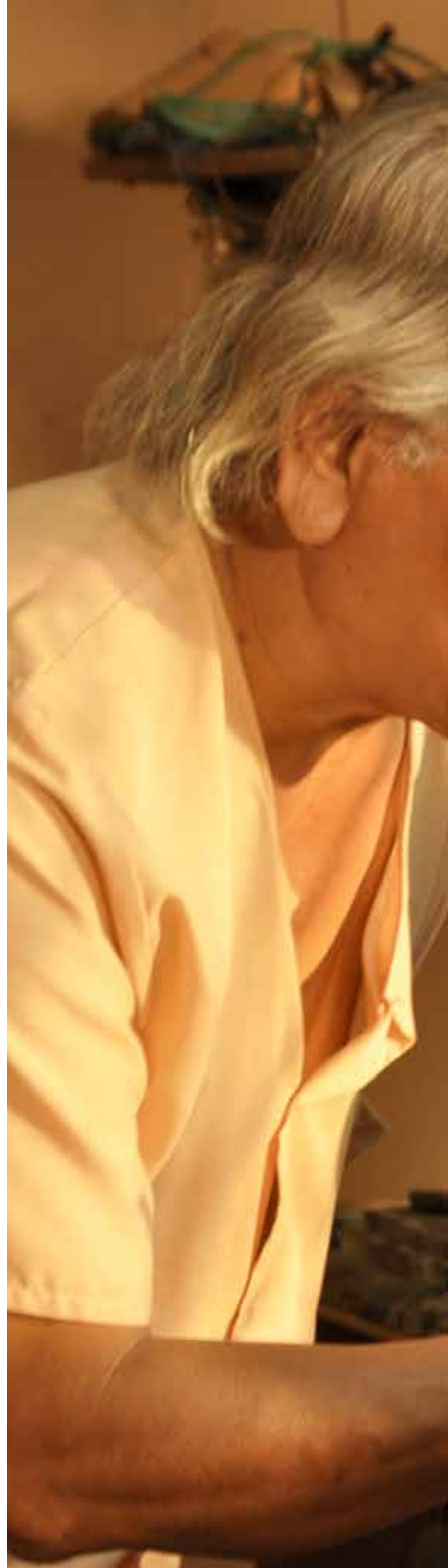
ครูนิคมกับผอบถมเงินลายกนกขนาด หนึ่งในชิ้นงานอันภาคภูมิใจของครูนิคม
A silver nielloware box — one of Khru Nikhom's most prized creations.

“At first I didn’t much appreciate nielloware, but this school was a big source of every kind of art — sculpting, carving, drawing — and girls were quite good at them. We were always very excited when the time approached for the annual Sart Thai Festival or the festival of the 10th Lunar Month, because that was when we got the chance to show off our works of art at the large exhibition which was always held at Wat Mahathat.

“During my second year, one of my closest friends talked me into applying for a seat at the police academy in Yala. I was turned down because I had not reached the minimum age required. So back I went, to school. Like all the other rural homeboys attending school in the city centre, I too had to lodge at a temple. The abbot of Wat Maheyong was a kind man who soon found out that I was studying art; so he always put me ‘in charge’ of the job whenever the temple needed something done that concerned drawing and painting.”

While studying at Nakhon Si Thammarat School of Arts and Handicrafts, then the one and only school of arts in southern Thailand, Khru Nikhom was able to map his next destination — the graceful and famous Poh-Chang School of Arts in Bangkok. After graduating from his course in the South, Nikhom headed for the capital. Fortunately for him, the abbot of Wat Maheyong sent word to his friend who was a monk at Wat Rajabopit, and Khru Nikhom was allowed to lodge at the temple during his years at Poh-Chang.

“At Poh-Chang I didn’t concentrate much on nielloware but on other branches of art — metal, silver, and brass. My time in Bangkok was really an eye-opener. There were countless art exhibitions to visit, and that was fantastic. I graduated with a Higher Vocational Diploma which, in those days, was considered very respectable. Anyone with this diploma could work as a teacher.”

กำไลถมเงินอันประณีตสนนราคาตามน้ำหนัก
A finely crafted silver nielloware bracelet, sold by the weight.

การถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ลูกศิษย์
Imparting knowledge to younger generation.

With diploma in hand, Khru Nikhom readied himself for Chiang Mai, where he hoped to find work in the movie-making industry. But fate had other plans. Khru Muang Santhurong, his old instructor in Nakhon Si Thammarat, personally requested that he join the southern arts and crafts academy as an instructor because the school was in need of good teachers.

“To be honest, I didn’t want to be a teacher. When I finished at Poh-Chang I decided to move to Chiang Mai to work in film industry. But my teacher, who had been really good to me in the past, personally requested me. So I applied for the job of instructor at Nakhon Si Thammarat College of Arts and Handicrafts and ended up teaching there for 27 years, till I turned 50.”

When Khru Nikhom retired from school in 1998, he did not stop working. He set up a business in his hometown, opening a small atelier called Nakhon Hatthakam where he sold nielloware and other decorative items. He also registered the Nakhon Hatthakam Club with the Provincial Community Development Office, with the mission to conserve southern Thailand’s famous art of nielloware.

การแรลยหรือเพลาลายเพื่อความงามของเครื่องถม
Accentuating every line to enhance its beauty.

Khru Nikhom has left his signature in more than one masterpiece. Each of those outstanding creations portrays the unique character of niello art tradition being handed down through generations in this southern province. Taking the pride of place in his list of achievements is a beautiful gold niello case to keep the Buddha image specifically created as a gift for Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn. In a square shape, the creation is embellished by intricate motifs. Another major work is a gold niello clutchbag created especially for Her Royal Highness Princess Srirasmii. This rich creation showcases mastery in engraving. The last, but certainly not the least, is a grand trophy made to order of the Rajamangala Institute of Technology — Udane Thawai campus, for the grand prize winner of its annual charity motor rally. Standing two-foot tall, the trophy features the head of Vishnu God in lacquer and gold, rising above the covered bowl and pedestal tray. The engraved base shows the map of Southern Thailand, made of silver, and placed on the wooden bars decorated with gold niello.

(ซ้าย) ครูใช้วงเวียนเหล็กวัดขนาดความกว้างของภาชนะก่อนนำไปเคาะขึ้นรูป
(Left) Khru Nikhom measures the width of the utensil before shaping it.

"All my works are done by hand in every step – be it hammering, metal shaping, or engraving and all. This way, we could get a more refined work. Handmade pieces are easily recognised if you look at their reverse side. Unlike those made using the machine or etching using acid, the reverse side of the handmade piece will always show the curves on the surface," he explains.

Though Khru Nikhom had retired from school, he did not stop being a teacher of the highest calibre. He set up a temporary learning centre at his residence where even today students from various institutes continue to drop by and gain knowledge about nielloware from Khru Nikhom.

Furthermore, the master craftsman continues to serve society as an honorable guest instructor much sought-after in many places, including Nakhon Si Thammarat Skill Development Centre, Chulabhorn Research Institute, Trang Provincial Prison, and the Municipality of Nakhon Si Thammarat. Khru Nikhom firmly believes in spreading knowledge: "I don't see any point in taking all my knowledge with me to the grave. Where's the good in that?"

Every day, the clanking sound of hammers can be heard at his workshop, with Khru Nikhom hovering nearby, giving instructions to his students and telling them to appreciate the value of the raw material, in this case, silver.

He always impresses upon his students that, "To be the best artisan it is vital that one appreciates the value of the raw material. A tiny fleck of silver, no matter how minuscule, you'd better not lose it because it can teach you certain things. Besides, it is an expensive material which sometime in the future will run out.

"One must also bear in mind that working with nielloware doesn't only require love; it requires persistence and perseverance. And that, there is no end to learning," he reiterates. ☒

ศ.ศ.ป. ชุยุทศาสตร์สนับสนุนศิลปหัตถกรรมไทย ปี 2556-2559

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) เปิดแผนงานรับปีใหม่ 2556 ด้วยงานแถลงข่าว “วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ กับ แผนการดำเนินงานสนับสนุนศิลปหัตถกรรมไทย ปี 2556-2559” เมื่อเร็ว ๆ นี้ ณ ชั้น 4 สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยคุณพิมพ์พรธนา ชาญศิลป์ ผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. และคุณสรกิจ มั่นบุปผชาติ ประธานกลุ่มหัตถอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้เกียรติร่วมพูดคุยให้ข้อคิดเห็นและทิศทางความเคลื่อนไหวของกลุ่มงานศิลปหัตถกรรมของไทย พร้อมแขกผู้มีเกียรติและสื่อมวลชนร่วมรับฟังการแถลงข่าวด้วยบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง

ผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. เผยถึงการดำเนินงานในปี 2555 ว่า ศ.ศ.ป. ได้มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วยการใส่ดีไซน์และความคิดสร้างสรรค์เข้าไปในผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการจัดการองค์ความรู้และการส่งเสริมการเรียนรู้งานศิลปหัตถกรรม การสนับสนุนช่องทางตลาดการค้าในประเทศและต่างประเทศ และการเพิ่มความแข็งแกร่งของเครือข่ายสมาชิกสัมพันธ์ เพื่อผลักดันการเป็นศูนย์กลางงานหัตถกรรม ประกอบด้วยงานพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ งานองค์ความรู้ และงานการค้า ซึ่งการดำเนินงานตลอดปีที่ผ่านมา ศ.ศ.ป. ได้ให้

ความสำคัญกับการนำเอาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมไทยออกสู่ตลาดสากลเพิ่มมากขึ้น

สำหรับยุทธศาสตร์ ปี 2556 ศ.ศ.ป. วางแผนการดำเนินงานในมิติที่เป็นเชิงลึกมากขึ้น ผ่านการค้นคว้า และศึกษาแก่นแท่งงานหัตถกรรมของไทย เพื่อนำมาพัฒนาและต่อยอดในประเด็นต่างๆ ขณะเดียวกัน ก็มุ่งดำเนินงานในมิติเชิงกว้างควบคู่กันไปด้วย การขยายตลาดให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นทั้งในและต่างประเทศ โดยการศึกษาความต้องการของผู้บริโภคในกลุ่มและประเทศต่างๆ พร้อมกับปรับรูปแบบและลักษณะผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมของไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในกลุ่มและประเทศเหล่านั้น เพื่อเป็นการสร้างความชื่นชม การยอมรับ และนำมาสู่รายได้ให้กับช่าง ครูช่าง ชุมชน ตลอดจนผู้ประกอบการงานศิลปหัตถกรรมของไทยต่อไป ขับเคลื่อนภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ได้แก่

- 1) การเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านศิลปหัตถกรรม เพื่อจุดมุ่งหมายแห่งการสืบสานและคงคุณค่างานศิลปหัตถกรรมไทย ด้วยโครงการที่สำคัญ อาทิ โครงการจัดทำฐานข้อมูลการตลาดงานศิลปหัตถกรรม โครงการจัดการองค์ความรู้งานศิลปหัตถกรรม โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้งานศิลปหัตถกรรม ผ่านข้อมูลในหอניתรรศการ

- 2) การเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาธุรกิจงานศิลปหัตถกรรม เพื่อให้ครูช่าง ช่างศิลปหัตถกรรมและผู้ประกอบการงานศิลปหัตถกรรมได้รับการเพิ่มสมรรถนะอย่างครบวงจร ตลอดจนชุมชนหัตถกรรมได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนาธุรกิจ เพื่อสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจของชุมชน มีโครงการที่สำคัญ อาทิ โครงการพัฒนาทักษะช่างและครูช่างศิลปหัตถกรรม โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการ โครงการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าชุมชนหัตถกรรม โครงการยกระดับวิทยฐานะช่างศิลปหัตถกรรม โครงการ ASEAN Craft Roadmap เป็นต้น
- 3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรม เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพและศิลปหัตถกรรมได้รับการเพิ่มมูลค่าเชิงนวัตกรรม แต่ยังคงไว้ซึ่งคุณค่าเดิม (Heritage) และเพิ่มเสน่ห์ที่สะท้อนวิถีชีวิต (Way of life) ผสมผสานด้วยนวัตกรรม (Innovative) และมีโครงการที่น่าสนใจต่างๆ อาทิ โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สำหรับตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ โครงการประกวดผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์และเชิดชูผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้าน โครงการส่งเสริมและพัฒนาการใช้วัตถุดิบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โครงการสนับสนุนด้านลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ

- 4) การขยายตลาดงานศิลปหัตถกรรม เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพและศิลปหัตถกรรมได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้เข้าสู่ตลาด ในกลุ่มลูกค้าเฉพาะและผู้ประกอบการมีเครือข่ายการค้าที่ต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมการรับรู้งานศิลปหัตถกรรมไทย และมีโครงการที่สำคัญ อาทิ โครงการแสดงสินค้าและส่งเสริมการค้าร่วมกับหน่วยงานอื่น โครงการแสดงสินค้านานาชาติในประเทศ โครงการเปิดตลาดการค้าในต่างประเทศ โครงการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ โครงการส่งเสริมการรับรู้และเสริมสร้างคุณค่างานหัตถกรรมไทย
- ทั้งนี้ กิจกรรมดังกล่าว นอกจากจะทำให้ผู้เข้าร่วมงานได้รู้จักกับบทบาทของ ศ.ศ.ป. มากยิ่งขึ้นจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และแผนการดำเนินงานสนับสนุนงานศิลปหัตถกรรมในอนาคตที่ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งมิติของการสืบสาน และรักษาไว้ซึ่งศิลปหัตถกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของไทย ตลอดจนมิติของการสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสามารถนำมาประยุกต์ และดีไซน์ป้อนเข้าสู่ตลาดได้ รวมถึงมิติแห่งการสร้างเครือข่าย ที่ในปี 2556 นี้ ศ.ศ.ป. จะมุ่งสร้างพันธมิตรทางการค้า และสร้างเครือข่ายให้แก่กลุ่มสมาชิกมากขึ้น เพื่อให้ผู้ผลิตงานศิลปหัตถกรรมสามารถแข่งขันได้ และให้งานศิลป์เข้ามาเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่ยกระดับคุณภาพชีวิต จนเกิดการสืบสานกันจากรุ่นสู่รุ่นสืบไป

SACICT Vision for 2013-2016

New strategy unveiled to promote Thai arts and crafts in 2013-2016

Good design is one of the key elements in the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT)'s new vision and strategy to expand its local and foreign markets. This new strategy was unveiled by SACICT's CEO Pimpapaan Chansilpa at a joint press conference with Mr Sorakit Manbuppachart, chairman of the Handicraft Industry Group under the Federation of Thai Industries.

According to Mrs Pimpapaan, SACICT's work in 2012 focussed mainly on designing and innovation to add value to its products. Villagers in all parts of the country were trained to systematically produce and sell their products in Thailand and abroad. They were also encouraged to form networks for research and development, as well as marketing. Greater emphasis was made to put more Thai handicrafts on the global market.

For 2013, SACICT will put greater emphasis on R&D and expanding local and international markets. New designs and packaging will be introduced to meet the demand of local and foreign buyers. For Fiscal Year 2013, there is a four-prong strategy comprising the following:

- **Promotion of knowledge about Thai handicrafts.** This comprises a marketing database for Thai handicrafts, a knowledge database, and the development of learning centres for Thai handicrafts through information available at existing exhibition centres.
- **Thai handicraft making skill and business development.** This will enable teachers, artisans and workers to improve their skills, while local

communities learn to develop sustainable businesses. Already in the pipeline are projects to improve the skills of teachers and artisans, business management for handicraft makers, and the ASEAN Craft Roadmap project to upgrade the status of handicraft-making teachers.

- **Thai handicraft development.** This is aimed at creating new SACICT and other handicraft products that maintain the national heritage while reflecting the local ways of life and innovative ideas. Projects to be launched include competitions for best local handicraft products and constructive ideas, use of raw materials that are eco-friendly, and greater public awareness about the importance of copy rights, patents and intellectual property rights.
- **Wider market for handicrafts.** This is aimed at giving SACICT and other local handicraft producers greater access to private buyers as well as major operators with big chains of networks. To promote greater public awareness, local and international exhibitions will be held in Thailand and abroad. This will help raise public appreciation of the value of Thai handicrafts.

Through the above-mentioned activities, local and foreign visitors will learn about the roles and responsibilities of SACICT, which include its past and future activities, all of which are aimed at preserving Thai arts and crafts, while promoting new designs and innovation that make Thai arts and crafts more attractive in the global market. As for networking, SACICT will this year strive for trade partnerships and create more networks so that its members can earn more income. This, in turn, will raise their quality of life and enable them to pass on their knowledge and skills to younger generations.

ศ.ศ.ป. จัดกิจกรรมเพื่อสังคมที่เชียงใหม่

กิจกรรมเพื่อสังคมประจำปี 2555 ศ.ศ.ป. ได้ไปที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสืบสานแนวพระราชปณิธานกับการช่วยเหลือชาวเขาตามแนวชายแดน บนแนวคิด “เติมความรู้สู่น้องชาวดอย ตามรอยพ่อหลวง” ด้วยการมอบ “มุมเรียนรู้ ศ.ศ.ป.เพื่อน้องๆ” มุ่งส่งเสริมการศึกษา และสนับสนุนฝีมืองานศิลปหัตถกรรมของชาวเขา โดยเฉพาะ “ผ้าทอมือชาวกะเหรี่ยง” ณ โรงเรียนบ้านรวมมิตร หมู่บ้านกะเหรี่ยงรวมมิตร จ.เชียงใหม่

กิจกรรมเพื่อสังคมครั้งนี้ ศ.ศ.ป. ได้สร้างมุมเรียนรู้ มอบอุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์กีฬา เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องเล่นดนตรีต่างๆ แก่โรงเรียนบ้านรวมมิตร ร่วมกับจัดตลาดนัดชาวกะเหรี่ยงขนาดย่อม เพื่อให้ได้เป็นช่องทางในการจัดจำหน่ายผลงานศิลปตามแบบฉบับของชาวกะเหรี่ยงรวมมิตร พร้อมกันนี้ คณะศ.ศ.ป. และสื่อมวลชน ได้ร่วมกันปล่อยพันธุ์ปลาสู่น้ำตก ลำธารแห่งวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงรวมมิตร

ทั้งนี้ เนื่องจากชื่นชมในฝีมือ ความชำนาญ และสีสัน ลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสามารถสะท้อนรูปแบบและวิถีชีวิตของแต่ละชนเผ่าที่มีเสน่ห์แตกต่างกัน การดำเนินงานในปี 2555 ของ ศ.ศ.ป. ได้นำแนวคิดการสร้างสรรคงานศิลป์ของชาวเขา เข้ามาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบชิ้นงานนวัตกรรม และจัดแสดงในงานแสดงนานาชาติอีกด้วย

CSR activities in Chiang Rai

As part of its corporate social responsibility (CSR) programme for 2012, SACICT took participants to the northern province of Chiang Rai, where they set up a “SACICT Learning Centre for Hilltribe People” to promote education and help the highland people make local handicrafts, particularly the hand-made fabrics of the Karen people. The centre is located at Ban Ruammit School in the Karen village of Ruammit, in accordance with His Majesty the King’s wish to impart knowledge to the hilltribe people. In this regard, SACICT last year created works of art in accordance with the artistic concepts of the hilltribes. These creations have been put on display at international exhibitions and were greatly admired for their unique shapes and patterns, as well as use of colours that reflect the ways of life of each tribe.

In addition to the learning centre, SACICT also donated teaching aids, learning and sports equipment, computers and recreation equipment to the school. A market was also set up for the Karens to sell their products. In addition, the SACICT officials and media people made merit by releasing fish into the Kok River, which flows through the Karen community.

โครงการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มผ้าทอมือด้วยเส้นใยธรรมชาติเพื่อส่งเสริมการค้าตลาดต่างประเทศ

ศ.ศ.ป. จัดทำโครงการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มผ้าทอมือด้วยเส้นใยธรรมชาติเพื่อส่งเสริมการค้าต่างประเทศ โดยมีสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นที่ปรึกษา ร่วมในการพัฒนา มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผ้าไหม ผ้าฝ้ายทอมือ ด้วยการใช้วัตถุดิบจากเส้นใยจากพืชธรรมชาติชนิดต่างๆ และมีกรรมวิธีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการสร้างสรรค์ลวดลายด้วยเทคนิคต่างๆ ที่มีความสวยงามตรงตามความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค และยังสามารรถเชื่อมโยงไปสู่ภาคธุรกิจและตลาดต่างประเทศ ตลอดจนเพื่อยกระดับการผลิตของผู้ประกอบการผ้าไหม ผ้าฝ้าย ในระดับชุมชนเข้าสู่มาตรฐานต่างประเทศ ในกระบวนการพัฒนาเน้นการใช้วัตถุดิบเส้นใยฝ้ายหรือไหม ทอสลับลายด้วยเส้นใยจากพืชธรรมชาติอื่นๆ เช่น เส้นใยบัว เส้นใยฝ้าย เส้นใยข่า เส้นใยสับปะรด เส้นใยตาล เป็นต้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวผืนผ้า เพิ่มคุณสมบัติโครงการสร้างผ้าให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ประโยชน์

ทั้งนี้ ศ.ศ.ป. ได้คัดเลือกสมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการในระดับชุมชนที่มีศักยภาพในการผลิตผ้าไหม ผ้าฝ้ายทอมือจาก 4 พื้นที่เป็นตัวอย่งนำร่องของการดำเนินงาน ประกอบด้วย กลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายย้อมสีธรรมชาติ อ.ดอยเต่า จ.เชียงใหม่ กลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายย้อมสีธรรมชาติ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ กลุ่มผู้ผลิตผ้าใยกล้วยขง อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่ กลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมย้อมสีธรรมชาติ บ้านกู่กาสิงห์ จ.ร้อยเอ็ด และกลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายศิลปาชีพ โครงการส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จ.สกลนคร

ในการดำเนินงาน ศ.ศ.ป. มุ่งหวังที่จะนำแนวทางการดำเนินงานตามโครงการนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มผ้าทอมือที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผสมผสานกับการออกแบบลวดลายผ้าด้วยเทคนิคต่างๆ เพื่อความสวยงามและแปลกใหม่สนองตอบกลุ่มผู้บริโภคในต่างประเทศต่อไป เช่น ตลาดญี่ปุ่น ยุโรป และสหรัฐอเมริกา

Adding value to hand-made natural fabrics for export

With advice from the Textile Industry Development Institute, SACICT has developed a project to promote hand-woven natural fabrics for export. Emphasis is given to eco-friendly production of hand-made silk and cotton, with each pattern designed to meet the demands of different groups of consumers, the business sector as well as the export market. The main objective is that the quality of locally-made silk and cotton must meet international standards. Natural threads made from lotus leaves, ginger roots, pineapple and palm tree fibres may also be included in the patterns to add value to the fabrics.

Weavers from 4 different parts of the country were chosen to carry out this pilot project. They are makers of naturally-dyed cotton from Doi Tao District in Chiang Mai Province, cotton cloth makers from Jomthong District of Chiang Mai, makers of *kanchong* cloth from Mae Rim District of Chiang Mai, naturally-dyed silk weavers from Kukasing Village in Roi-et Province, and cotton makers from Her Majesty the Queen's SUPPORT project in Sakon Nakhon Province.

SACICT believes this project is the first step in its plan to produce eco-friendly hand-made fabrics that, combined with state-of-the-art designs, will be well received by consumers in Japan, Europe and the United States.

ศ.ศ.ป.เปิดตัวโครงการ “ทายาทหัตถศิลป์”

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) เดินหน้าโครงการอนุรักษ์มรดกศิลปหัตถกรรมจัดทำโครงการ “ทายาทหัตถศิลป์” คัดเลือกทายาทผู้สืบทอดมรดกงานฝีมืองานศิลปหัตถกรรมรวม 10 ท่าน จากสาขาต่างๆ ทั้ง 9 สาขา ประกอบด้วย เครื่องไม้ เครื่องจักสาน เครื่องดิน เครื่องทอ (เครื่องผ้า) เครื่องจัก เครื่องโลหะ เครื่องหนัง เครื่องกระดาษ และเครื่องหิน โดยส่วนหนึ่งเป็นทายาทของครูช่างซึ่งได้รับการยกย่องจาก ศ.ศ.ป.และช่างศิลป์ที่รับรางวัลจาก ศ.ศ.ป. โดยมีเกณฑ์ว่าจะต้องเป็นผู้สืบสายเลือดโดยตรงจากครูช่างหรือช่างศิลป์ และปัจจุบันยังคงดำรงกิจการหรือประกอบการอยู่ รวมถึงทายาทงานศิลปหัตถกรรมที่ต่อยอดธุรกิจงานหัตถศิลป์จากบรรพบุรุษจนมีชื่อเสียงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในปัจจุบันอีกด้วย

นางพิมพ์พรคน ชาญศิลป์ ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ ได้กล่าวถึงโครงการดังกล่าวว่า “ปัจจุบันงานศิลปหัตถกรรมโดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียนมีการพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์มากขึ้น มีการส่งเสริมด้านการผลิตจากงานหัตถกรรมที่เคยเน้นการใช้ฝีมือภูมิปัญญาท้องถิ่นเปลี่ยนเป็นงานที่พัฒนาให้เกิดความร่วมมือ มีประโยชน์ใช้สอยเพื่อให้ตรงตามความต้องการของตลาด นับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เข้าสู่ภาวะการลดความนิยมในงานศิลปหัตถกรรมแบบดั้งเดิม ขาดการอนุรักษ์สืบทอดในฐานะสมบัติของชาติ จากแนวคิดนี้ ศ.ศ.ป. ซึ่งมีพันธกิจหลักในการพัฒนาทักษะฝีมือช่างและยกระดับความสามารถ เพื่อให้ผลงานศิลปาชีพและหัตถกรรมของไทยสามารถแข่งขันในเวทีโลก อีกทั้งให้ความสำคัญในการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพและหัตถกรรมพื้นบ้าน งานฝีมืออันเป็นมรดกอันล้ำค่าของไทยให้เกิดการอนุรักษ์ให้คงอยู่และสืบทอดต่อไปในอนาคต จึงได้จัดทำโครงการ “ทายาทหัตถศิลป์” ขึ้น เพื่อสร้างโอกาสแก่ผู้สืบทอดงานอันเป็นมรดกให้มีช่องทางในการเข้าสู่ตลาด และเป็นที่รู้จักในวงกว้างซึ่งทายาทหัตถศิลป์ รุ่นที่ 1 ของ ศ.ศ.ป. ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่เหล่านี้ จะเป็นตัวแทนในการสื่อสารกับคนรุ่นใหม่ในวงกว้าง เพื่อให้งานศิลปหัตถกรรมดั้งเดิมที่มีคุณค่าเหล่านี้ได้ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นสืบไป”

สำหรับผลงาน “ทายาทหัตถศิลป์” ทั้ง 10 ท่าน ทาง ศ.ศ.ป. จะจัดทำเป็นนิทรรศการจัดแสดงภายในงานเทศกาลนวัตกรรมศิลปนานาชาติ ประจำปี 2556 (International Innovative Craft Fair 2013) ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 2-5 พฤษภาคม 2556 นี้ ณ ศูนย์แสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติไบเทค บางนา สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ฝ่ายพัฒนาทักษะฝีมือช่าง โทร.035-367054-6 ต่อ 1357

SACICT opens new project to find new generation craftsmen.

SACICT is going ahead with its plan to choose 10 outstanding handicraft makers under its project to conserve the legacy of Thai handicraft. They will be experts in the fields of carpentry, handicraft, earthenware, textile weaving, nielloware, metalware, leatherware, paperwork, and stoneware. They may be descendants of master craftsmen accredited by SACICT or descendants of well-known artisans who have undergone training with their ancestors.

Commenting on this project, SACICT CEO Pimpapaan Chansilpa said: “Presently, more and more handicraft making, particularly in Asia, has been developed for commercial purposes. Greater emphasis has been given to the production of handicrafts for commercial use in accordance with market demand, rather than products that emphasise local wisdom. This is one of the reasons why traditional handicrafts have lost their popularity, with no attempt to conserve them as a national legacy. SACICT’s main objective is to improve the capacity of Thai artisans and make Thai art and craft products more competitive in the global market. We also promote the production of local handicrafts because they are the country’s priceless legacy that must be conserved for the next generations. That’s why we have launched the “Handicraft Descendants” project to make Thai handicraft products more popular. The first group of young “Handicraft Descendants” will be our representatives in propagating the importance of Thai handicrafts among the younger generations.”

The works of the 10 “Handicraft Descendants” will be on display at the International Innovative Craft Fair 2013, which will be held at the BITEC International Trade and Exhibition Centre in Bang Na, Bangkok during May 2-5, 2013. For more information, please call SACICT’s Skill Development Department. Tel: 035-367054-6, extension 1357.

งานแสดงสินค้าหัตถศิลป์และงานเย็บปักถักร้อย
“CREATIVE STITCHES AND HOBBYCRAFTS”

ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุม Scottish Exhibition & Conference Centre
เมืองกลาสโกว์ สก็อตแลนด์ สหราชอาณาจักร

7-10 มีนาคม 2556

หากคุณกำลังหาแรงบันดาลใจจากงานหัตถศิลป์ชั้นเยี่ยมที่สร้างสรรค์โดยเหล่าศิลปินผู้เปี่ยมด้วยพรสวรรค์ คุณต้องไม่พลาดงาน Creative Stitches and Hobbycrafts ด้วยประการทั้งปวง

เพราะนี่คือกิจกรรมซึ่งได้รับยกย่องว่า เป็นสุดยอดแห่งเทศกาลหัตถศิลป์และผลิตภัณฑ์เย็บปักถักร้อยแห่งเมืองกลาสโกว์ ที่ขนเอาความงามงานภาพวาดสีน้ำ ภาพวาดสีน้ำมัน ภาพวาดลายเส้น งานเครื่องแก้วและเครื่องเซรามิก นอกจากนี้ยังมีเฟอร์นิเจอร์ดีไซน์เท่ แฟชั่นเครื่องแต่งกาย และอื่นๆ อีกมากมายมาจัดแสดง

ที่สำคัญ ศิลปินรุ่นใหม่และผู้คลั่งไคล้งานหัตถศิลป์ ยังจะได้รับสาระและเทคนิคการสรรค์สร้างผลงานคุณภาพ จากศิลปินชื่อดังที่จะมาร่วมถ่ายทอดความรู้ผ่านกิจกรรมเวิร์คช็อป การเสวนา และการสาธิตต่างๆ รวมไปถึงการโชว์ผลงานนวัตกรรมใหม่ๆ และไอเดียอื่นๆ ตลอดงาน

หาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.ichf.co.uk

CREATIVE STITCHES AND HOBBYCRAFTS
Venue: Scottish Exhibition & Conference Centre (SECC)
Glasgow, United Kingdom

DATE: MARCH 7-10, 2013

This year, Scotland’s renowned crafts fair will spray an inspiring creativity in the air. To be adored by art and craft lovers at the event are delightful original works in watercolours, oils, sketches, and creative images in glass and ceramics, as well as splendid furniture designs and bespoke fashion wear.

Besides, there are series of aspiring activities -- from a variety of free workshops, discussion and demonstrations, some hosted by well-known craft presenters. Eager artists can also pick up tips and techniques from industry experts and discover all the very latest ideas and innovations.

For more information about the fair, visit www.ichf.co.uk

เทศกาลหัตถศิลป์ CALICO ARTS AND CRAFTS SHOW ประจำปีฤดูใบไม้ผลิ Spence Field เมืองมูลตรี มลรัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

16-17 มีนาคม 2556

นี่คือเทศกาลที่นักช้อปและผู้ชื่นชอบงานหัตถศิลป์เรือนทึนตั้งตาคอย เพราะงาน Calico Arts and Crafts Show ซึ่งจัดขึ้นปีละสองครั้งในเดือนมีนาคม และพฤศจิกายน จะเนรมิตลาน Spence Field ให้เป็นตลาดขนาดมหึมา เพื่อจัดจำหน่ายสินค้าคุณภาพ

สำหรับเทศกาลในฤดูใบไม้ผลินี้ จะรวบรวมเอาผู้ผลิต ศิลปิน และช่างศิลป์กว่า 200 ราย มาจัดแสดงผลิตรภัณฑ์หลากหลายรายการ อาทิ ภาพวาด สินค้าแฮนด์เมด ของใช้-ของตกแต่งบ้านและสวน งานแก้วลงสี สินค้าแอนทิก ดอกไม้แห้ง งานเซรามิก เครื่องเคลือบ เครื่องปั้นดินเผา เครื่องประดับ ตลอดจนเฟอร์นิเจอร์สำหรับเด็ก และอื่นๆ อีกมากมาย

ชมข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.calicocrafts.com

THE CALICO ARTS AND CRAFTS SHOW/SPRING EDITION

Venue: Spence Field, Moultrie, Georgia, USA

DATE: MARCH 16-17, 2013

Being held annually in March and November, this Southwest Georgia's shopping extravaganza has been welcoming thousands of shoppers from across the country. And this year the Calico Arts and Crafts Show/Spring Edition is growing even bigger and better.

Among some of the highlighted items are beautiful handcrafted products, garden décor, painted glass and antiques, dried floral arrangements, ceramic pieces, porcelain and pottery works, and eye-catching children's accessories and painted furniture, exhibited by more than 200 vendors.

In addition to the arts and crafts, the fair also offers a wide selection of tasty food and refreshments as well as entertaining performances.

For more details about the show, click www.calicocrafts.com

Spring Arts & Crafts Show

งานศิลปหัตถกรรม
“SPRING ARTS & CRAFTS SHOW PASCO”
ณ ศูนย์จัดแสดงสินค้า TRAC เมืองวอชิงตัน
มลรัฐมิชิแกน สหรัฐอเมริกา
22-24 มีนาคม 2556

งานศิลปหัตถกรรมแห่งปาสโก ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำปีละ 2 ครั้ง ณ ศูนย์จัดแสดงสินค้า TRAC เมืองวอชิงตัน มลรัฐมิชิแกน มิได้เป็นเพียงตลาดซื้อขายผลงานหัตถศิลป์ แต่คือจุดนัดพบและแลกเปลี่ยนไอเดียระหว่างช่างศิลป์ และนักสร้างสรรค์ จากทั่วอเมริกา

ตลอดเวลา 3 วัน จะมีบุคคลในวงการงานหัตถศิลป์ตลอดจนเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดซื้องานศิลป์เดินทางมาพบกับกว่า 300 ร้านค้า กับผลิตภัณฑ์หัตถกรรม เครื่องแก้ว พรหมทอมือ งานเซรามิก งานไม้ งานแกะสลัก ภาพเขียน-ภาพวาด ฯลฯ เพื่อเลือกซื้อเลือกชม พร้อมทั้งมีช่างรุ่นใหม่เข้ามาเก็บเกี่ยวความรู้และประสบการณ์จากช่างชั้นครูจากทั่วสหรัฐอเมริกา

อย่าลืมคลิกเข้าไปชมข้อมูลเกี่ยวกับงานได้ที่
www.custershows.com

SPRING ARTS & CRAFTS SHOW PASCO
Venue: TRAC Centre Washington,
Michigan, USA

DATE: MARCH 22-24, 2013

Being held at the TRAC Centre in Washington, Michigan, from March 22-24 this year, the Spring Arts & Crafts Show Pasco is set to be an ideal market celebrating arts and crafts mastery in America.

During a three-day fair, over 300 skillful craftsmen and artisans from across the United States will gather to present their versatile masterpieces to thousands of handicraft lovers, antique professionals, representatives of cultural foundations, as well as fellow artisans and craftsmen.

Anyone who attend the fair will enjoy variety products ranging from antique jewelry, antique furniture, decorative art, glassware, hand blown glass, hand woven carpet, handicrafts product, ceramics, wood work, metal sculpture, and many more.

In addition, the Spring Arts & Crafts Show Pasco also aims to be a proper meeting point for aspiring artists to explore new knowledge and enrich experience through the works of art from inspiring master craftsmen.

Visit www.custershows.com for more information about the fair.

เสริมความรู้ ตัดปีกธุรกิจ กับหลักสูตรเข้มข้น

โดยสถาบันองค์ความรู้ด้านการค้าระหว่างประเทศ
ประจำเดือน **มีนาคม** 2556

ฝึกอบรม สัมมนา-เสวนา

กลยุทธ์การเจาะตลาดภูมิภาคอเมริกาเหนือ (Paths to Success in North American Market)

วันที่ 4 มี.ค. 56

ฟรี

โดย Mr. George Heller อดีต CEO & President ห้างสรรพสินค้า Hudson Bay Company

เจาะลึกตลาดรัสเซีย

วันที่ 5 มี.ค. 56

ฟรี

ถ่ายทอดจากประสบการณ์ โดยนักธุรกิจไทยในรัสเซีย อาทิ
นายภิรัชย์ กิตติยาดิษฐ์ กรรมการผู้จัดการบริษัท C.D.I. Co.,Ltd. และเจ้าหน้าที่ศุลกากรรัสเซีย

เทคนิคการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าให้คุ้มค่า

วันที่ 7 มี.ค. 56

พบเคล็ดลับการเตรียมพร้อมในการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าอย่างมืออาชีพ
โดย นายณรงค์ ศรีเกียรติทอง กรรมการผู้จัดการ บริษัท โมเดิร์น คาส อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติกส์ จำกัด

เอกสารธนาคารในการส่งออกและนำเข้า

วันที่ 12-13 มี.ค. 56

โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

Design Colour Trend of Spring/Summer 2014

วันที่ 15 มี.ค. 56

ฟรี

ร่วมยกระดับอุตสาหกรรมแฟชั่นไทยไปกับ Mr. Roberto Ricci Fashion Designer & Trend Setter ระดับสากล

สู่ทางการค้าการส่งออกอาหารแช่แข็งในตลาดยุโรปและอาเซียน

วันที่ 20 มี.ค. 56

ฟรี

โดย นายอาทร พิบูลชนพัฒนา เลขาธิการสมาคมอาหารแช่แข็งแห่งประเทศไทย

อินเดีย : โอกาสและความท้าทาย (Opportunities and Challenges)

วันที่ 21 มี.ค. 56

ฟรี

โดยวิทยากรที่มีประสบการณ์จากหลายหน่วยงาน อาทิ ธนาคารกรุงไทย,
บริษัท SCG Trading Corporating, Lotus Arts von Vivre Co.,Ltd. และผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองมুমไบ

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

สถาบันองค์ความรู้ด้านการค้าระหว่างประเทศ (ถ.รัชดาภิเษก)
22/77 ถ.รัชดาภิเษก เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท 0 2512 0093 ต่อ 326, 329, 359 โทรสาร 0 2513 1904
www.ditp.go.th
อีเมล: ttdep@ditp.go.th

"บ้านศิลปิน" หันหน้าเข้าสู่สายน้ำอีกครั้ง ดังเช่นในวันวาน
"Artist's House"... a retro look at Bangkok waterway.

ชีวิต...สายน้ำ...ศิลปะ... ที่บ้านศิลปินคลองบางหลวง

เรื่อง อัมพันมาลา ภาพ จรวย วงศ์เหลือ และบ้านศิลปิน

โลกแห่งวัตถุนิยมเต็มขั้นและการแข่งขันสุดขีดดังเช่นที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ทำให้คนไทยจำนวนไม่น้อยต่างโหยหาความสุขอันเกิดจากวิถีชีวิตเนิบช้าของวันวาน ต่างพยายามสร้างสรรค์หรือค้นหากาสาณที่ซึ่งเสมือนย้อนเวลากลับไปสัมผัสคุณค่าของความเป็นไทยในอดีต เหตุนี้สถานที่ที่ก่อตั้งแนว “เรโธ” จึงถือกำเนิดขึ้นมากมาย

“บ้านศิลปิน” ที่คลองบางหลวง เป็นหนึ่งคำตอบโดนใจสำหรับผู้ที่ได้มีโอกาสมาเยือน ยิ่งไปกว่านั้นหลาย ๆ คนอาจสัมผัสได้ทันทีว่านี่ไม่ใช่แค่สถานที่ท่องเที่ยวธรรมดา...

บ้านเก๋าริมน้ำที่มีบรรยากาศอันสงบงาม คือจุดศูนย์รวมของงานศิลปะหลายแขนงที่เปิดให้ผู้คนได้มาเยี่ยมชม มาพักผ่อน และสัมผัสงานศิลปะในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นงานเพ้นท์ปูนปั้น เพ้นท์หน้ากาก ภาพพิมพ์ ภาพวาดสีน้ำ หรือสีน้ำมัน ที่นี้ยังมีอุปกรณ์ทำงานศิลปะไว้จำหน่าย รวมไปถึงจนถึงของที่ระลึก และโปสการ์ด ที่น่าสนใจจนทำให้บ้านหลังอื่นในละแวกก็เปิดทำธุรกิจเป็นร้านจำหน่ายของที่ระลึกเช่นกัน

แต่สิ่งที่โดดเด่นที่สุดสำหรับบ้านหลังนี้ คือ เจดีย์ศิลปะอมุมไม้สิบสอง สถาปัตยกรรมสมัยอยุธยาซึ่งตั้งตระหง่านอยู่ตรงใจกลางของบ้าน สันนิษฐานว่านี่คือหนึ่งใน 4 เจดีย์ของวัดกำแพง วัดเก่าสมัยอยุธยาที่ตั้งอยู่ใกล้ ๆ ชุมประตู่และอุโบสถงดงามด้วยงานปูนปั้นลายดอกพุดซ้อน อันเป็นแรงบันดาลใจที่ก่อให้เกิดงานปูนปั้นบ้านศิลปินซึ่งสะท้อนความเป็นชุมชนเดิม เช่นการเพ้นท์ปูนปั้นเป็นรูปดอกพุดซ้อน ภาพเขียน และโปสการ์ดแสดงทิวทัศน์ของชุมชนโดยรอบ เช่นความสงบงามของวัดวาอารามและบ้านเรือนสองฟากฝั่งคลอง

บ้านศิลปิน ก่อนซ่อมแซม

A rundown structure before renovation

บ้านหลังเดียวกันนี้เคยอยู่ในสภาพทรุดโทรมเต็มที่ จนกระทั่งปี 2552 เมื่อมีกลุ่มศิลปินรวม 4 คนได้แก่ สุรางค์รัชนี ชัยศรีโชติ, จิตติมา วิบูลย์ลาภ, เอก โชติวัฒนาร และชุมพล อักพันธ์านนท์ ลงขันกันมาซื้อและซ่อมแซมหลังจากได้รับการติดต่อจากเจ้าของบ้านคือทายาทตระกูลรักสำหรวจ จากการที่ศิลปิน ชุมพล อักพันธ์านนท์ผู้นี้ได้เคยบุกเบิกหลากหลายโครงการนำร่อง พัฒนาและโปรโมท จนกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงไปแล้วในปัจจุบัน ทั้งโรงแรมพระนครนอนเล่น ตลาดโพธาราม ตลาดสามชุก และตลาดอัมพวาอันโด่งดัง

ชุมพลเล่าให้ SACICT Living Thai ฟังว่า “หลังจากซ่อมแซมบ้านเสร็จเรียบร้อย เราก็จัดงาน ‘ทำบุญขึ้นบ้านเก่า’ ชาวบ้านก็เอาขนมมาช่วยงานบุญกัน เราจึงถือโอกาสคุยกับชาวบ้านว่าจะสามารถทำอะไรร่วมกันได้บ้าง ก่อนหน้านั้นมีฝรั่งเคยนั่งเรือผ่านแล้วขึ้นมาหลบฝนที่บ้านเรา เขาชอบแล้วเขาก็กลับกันมาอีก เราเลยไปลองเช่าเรือนั่งแบบฝรั่งแล้วลองตามไปดูว่าเขาไปดูอะไรกัน ก็เลยได้เห็นบ้านสวยๆ อีกเยอะตลอดคลองนี้”

เจดีย์ศิลปะย่อมุมไม้สิบสองตั้งตระหง่านใจกลางบ้าน
Ancient Chedi rises on the central court

มุมหนึ่งของบ้านที่ปรับเปลี่ยนเป็นลานแสดงหุ่นละครเล็ก
One corner houses a puppet theatre

ชุมชนย่าน "บ้านศิลปิน" ในอดีต
The community then...

สภาพชุมชนปัจจุบัน เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม
...and now.

ชุมพลและเพื่อนต่างเห็นพ้องต้องกันว่า ในบรรดาบ้านที่เรียงรายอยู่ตลอดสองฝั่งน้ำยังมีอีกหลายหลังที่ควรต้องซ่อมแซม “แต่ในเมื่อไม่มีใครมาดูแลตรงนี้ เราก็เลยคิดว่านี่อาจเป็นจุดเริ่มต้นให้เรามาฟื้นฟูบ้านริมน้ำและมาหันหน้าเข้าหาสายน้ำกันใหม่ จากที่แต่ก่อนเราเคยเดินทางกันทางน้ำ มีเรือเมล์มารับเราไปทำงาน แต่พอเรามาใช้รถใช้ถนนกันเราก็ลืมการสัญจรทางน้ำไป คนขับเรือเมล์เขาก็ไม่มีทางรอดก็เลยไปรับแขกหาลูกค้าเป็นนักท่องเที่ยว”

ศิลปินหนุ่มเล่าว่า ที่นี่คือตลาดน้ำเก่าแก่ในยุคที่กรุงธนบุรีเป็นเมืองหลวงของประเทศ ชุมชนตรงนี้เป็ย่านทำทอง แหล่งร้านทอง เหมือนสำเพ็ง ยาวราช เวลาคนมาค้าขายก็มาทางเรือ “ยุคปัจจุบันร้านทำทองเลิกกิจการไปหมดแล้ว คนทำทองก็มาขายข้าวผัด ขายของต่างๆ ช่างหัตถกรรมก็ไปขายก๋วยเตี๋ยว ทุกคนถูกปรับไปใช้ชีวิตอีกแบบหนึ่งเพื่อการอยู่รอด การจะฟื้นฟูหรืออนุรักษ์ตรงนั้นเป็นเรื่องยาก แต่ทำเรื่องการท่องเที่ยวแล้วให้ชีวิตเขาอยู่ได้ เราไม่จำเป็นต้องไปย้อนอดีตเหมือนเก่า แค่ทุกวันนี้ทำอะไรก็ไม่เสียในเรื่องสิ่งแวดล้อมและการสะท้อนให้เห็นความเป็นไทยในอดีต แค่นี้ก็เรื่องใหญ่แล้ว”

“บ้านศิลปิน” เกิดจากความตั้งใจของชุมพลและเพื่อน ให้กลายเป็นสถานที่ส่วนรวมที่ผู้คนได้มาพักผ่อนเหมือนกับเป็นบ้านของตัวเอง ให้คนได้สัมผัสและตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์สิ่งๆ ที่ควรอนุรักษ์ต่อๆ กันไป โดยเริ่มจากตัวเอง ซึ่งเป็นศิลปินที่มีหน้าที่ใส่ใจในการทำงานเพื่อภาคประชาชน

สิ่งที่ชุมพล กลุ่มเพื่อน และชาวบ้านยังคงพยายามรักษาไว้ก็คือวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม โดยผู้คนที่อาศัยอยู่ริมน้ำก็เป็นสมาชิกของครอบครัวที่อยู่ที่นี่มาช้านาน และยังคงใช้ชีวิตอยู่กันด้วยความเรียบง่ายไม่แปรเปลี่ยน

ร้านค้าน่ารักข้างทางเดิน
Attractive shops await customers.

“บ้านศิลปินเป็นแค่จุดเริ่มต้นให้คนกลับมาใช้ชีวิตทางน้ำกัน นำมีความสำคัญ...ชีวิตของเราเกิดจากสายน้ำอยู่แล้ว แต่เราลืมไป ผู้คนใส่ใจเรื่องถนน ตัดถนนให้มากที่สุด ถมคลองด้วย จนลืมน้ำเป็นทั้งทางสัญจร เป็นทุกอย่าง ความสะดวกสบายเมื่อมันเกิดขึ้นกับทางที่เราใช้ รถมันทำให้เราหลงลืมเรื่องนี้ไปหมด จริงอยู่เรื่องรถราไปมาสะดวกมันก็สำคัญ แต่เรื่องทางน้ำนี่เราจะต้องขาดไม่ได้นะ” เขาย้ำว่าทุกคนต้องช่วยกันดูแลคุณภาพของน้ำในแม่น้ำลำคลอง เพราะทุกวันนี้คนส่วนใหญ่ใช้สายน้ำเป็นแหล่งระบายขยะและของเสียไปหมด เขาปนด้วยความเสียดายว่า ทุกวันนี้ไม่ค่อยมีใครสนใจดูแลสิ่งแวดล้อม อย่างเช่นวัดริมน้ำสวยๆ มากมาย แต่กลับถูกเช่าเป็นที่ตั้งเสาวิทยุมือถือ เป็นต้น

ศิลปะอีกหนึ่งแขนงที่ทำให้บ้านศิลปินมีชีวิตชีวามากก็คือการแสดงหุ่นละครเล็กของคณะ “ค่านาย” ที่จัดแสดงแบบเปิดหมวกที่นี่ทุกวันในเวลา 14.00 น. วันละหนึ่งรอบ คณะละครเล็กๆ นี้ก่อตั้งขึ้นจากคำชักชวนของประติมากร วัชร ประยูรคำ โดยรวบรวมอดีตสมาชิกคณะหุ่นละครชื่อดังย่านสวนลุมฯ ที่ต้องหยุดแสดงหุ่นและขาดรายได้เมื่อคราวสวนลุมไนท์บาซาร์ปิดทำการ ทั้ง 16 ชีวิตที่ถูกฝึกให้มี “จิตเป็นหนึ่ง” (คือหนึ่งหุ่น เชิดด้วยคนสามคน) มาเป็นระยะเวลายาวนานร่วมสิบปี ได้มีโอกาสกลับมาใช้ความสามารถที่มีอีกครั้ง ณ บ้านศิลปินแห่งนี้

ลีลาอันอ่อนช้อยแบบไทย ประกอบกับอารมณ์ขันที่ผสานอยู่ในการแสดงอันเยิ้มยออด สะกดให้ผู้ทีแวะมาชมทุกเพศ ทุกวัยดื่มด่ำกับลีลาอันน่าประทับใจ

“บ้านมีชีวิตเพราะคนเข้ามาใช้ชีวิต”

การแสดงเพื่ออนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมไทย รุ่นละครเล็กคณะ "ค่านาย" จัดแสดงโดยไม่คิดค่าเข้าชม
In the name of cultural conservation, Kumnai Puppet troupe performs daily free of admission charge.

(บน) บ้านศิลปินกลายเป็นแหล่งรวมของผู้ที่ต้องการดื่มด่ำกับความงามของศิลปะและหัตถกรรม
(Above) Artist's House, the place for art and craft connoisseurs.

กับสมาชิกในชุมชนคณะละครหุ่นได้สร้างสายสัมพันธ์อันดีจนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ยามใดมีเทศกาลงานรื่นเริงในชุมชน คณะก็จัดแสดงหุ่นโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงของผู้ร่วมงาน ในยามว่างจากการแสดงก็ยังจัดฝึกการแสดงโขนให้กับเด็ก ๆ อีกด้วย

“หุ่นมีชีวิต เพราะคนเชิดถูกดูแล” คือข้อความบนโปสเตอร์แม่เหล็กที่ไขว่อยู่ในบ้านศิลปิน

ชุมพลยืนยันว่า “ไม่ใช่ที่เราอยากจะทำให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวก็ทำแค่เปลือก มันต้องเยอะกว่านั้น ต้องมากกว่าสิ่งที่เห็น ไม่ใช่แค่เอาของมาขาย เอาคนมานั่ง แล้วก็มีคนมาเที่ยวมาถ่ายรูป สิ่งสำคัญคือมันต้องเป็นการใช้ชีวิตร่วมกันของคนในชุมชน”

เขาบอกว่าบ้านศิลปินและชุมชนคลองบางหลวง เป็นมากกว่าที่จะเรียกว่า สถานที่ท่องเที่ยว เนื่องจากที่นี่ “มีชีวิต” และวิถีชีวิตไทยในแบบที่เป็นอยู่ นั่นเองคือผลงานศิลปะชิ้นเยี่ยม ที่จริงเสียยิ่งกว่างานศิลปะฉาบฉวยอื่นใด

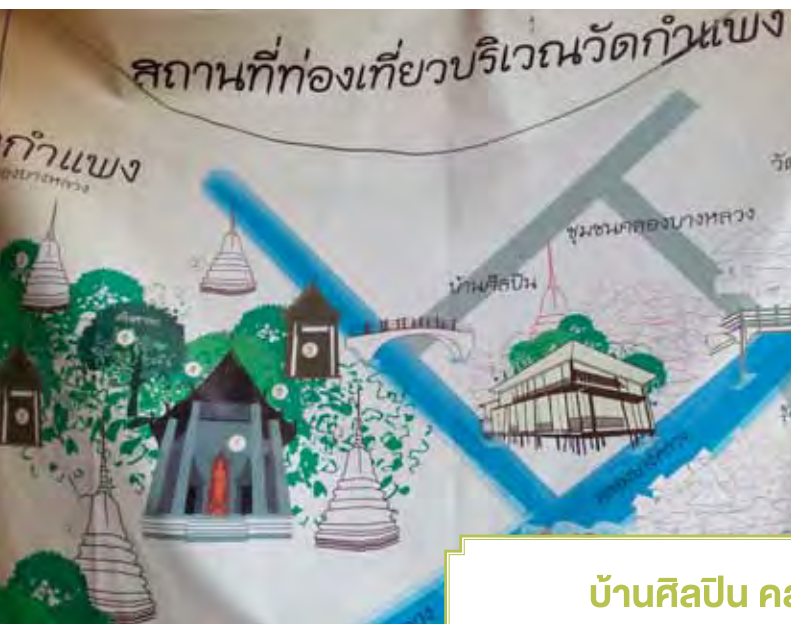
“ถึงเราจะมาซื้อบ้านหลังนี้ได้แต่เราก็ไม่ได้เป็นเจ้าของจริงๆ เพราะเจ้าของจริงๆ ก็คือคนโบราณที่สร้างมันขึ้นมา เราเป็นแค่คนดูแลในช่วงนี้ยุคนี้เท่านั้นเอง เราไม่ได้รู้สึกหรืออยากแสดงตนเป็นเจ้าของบ้าน ที่จริงเราอยากให้คนที่เข้ามานั่งรู้สึกว่าเป็นบ้านของเขาเอง ในฐานะคนทำงานศิลปะเราก็อยากให้มีคนเข้ามาดูงานเราเยอะ ๆ เรารู้สึกดีกว่าที่จะไปทำรูปแล้วขายให้กับเศรษฐีเพียงไม่กี่คน”

ชุมพลย้ำว่าเขาเชื่อเสมอว่า “บ้านมีชีวิตเพราะคนเข้ามาใช้ชีวิต” ☸

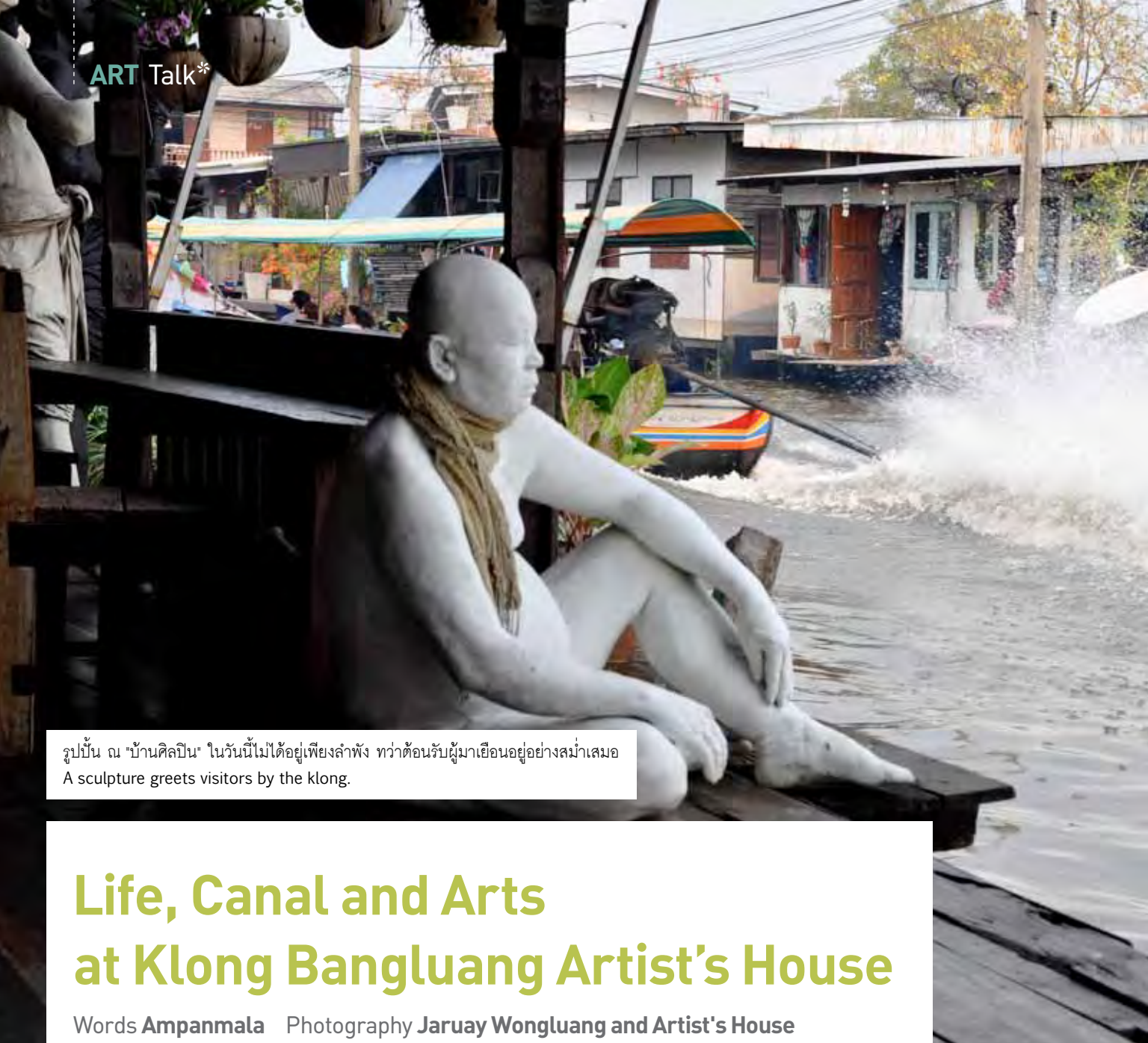

ชุมพล อักพันอานนท์
Chumphol Akkaptanon

บ้านศิลปิน คลองบางหลวง

ตั้งอยู่เลขที่ 315 วัดทองศาลางาม ซ.เพชรเกษม 28 ก.เพชรเกษม
แขวงคูหาสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ
ดูรายละเอียดที่เว็บไซต์ www.klongbangluang.com

รูปปั้น ณ "บ้านศิลปิน" ในวันนี้ไม่ได้อยู่เพียงลำพัง ทว่าต้อนรับผู้มาเยือนอย่างสม่ำเสมอ
A sculpture greets visitors by the klong.

Life, Canal and Arts at Klong Bangluang Artist's House

Words **Ampanmala** Photography **Jaruay Wongluang and Artist's House**

Full-blown materialism and cut-throat competitiveness drive our society today. Simultaneously, they make the people gravitate towards happiness from slow-paced lifestyle of the bygone days. While time machine is yet to be invented, people wishing to travel back in time opt to seek nostalgic pleasure from "retro" destinations which have mushroomed over the years.

The "Artist's House" at Klong Bangluang hits the nostalgic travellers on the spot. More than a destination... it is an experience.

An old house by the klong embraced in tranquillity is a home of various artistic disciplines. It is open for visitors to explore, rest and soothe their souls. Painted sculptures, painted masks, colour printed images, watercolour paintings and oil paintings are hung around the cozy home, and art utensils are also sold alongside postcards and souvenirs. Interestingly, the "Artist's House" has spurred the neighbourhood's vitality and many houses are turned into mini souvenir shops.

หุ่นละครเล็กคณะ "ค่านาย" จัดแสดง ณ บ้านศิลปินทุกๆ วัน
Kumnai Puppet Theatre delights all everyday.

ศิลปินชุมพล อักพันธานนท์ เพลิดเพลินกับงานศิลป์
Artist Chumphol Akkapantanon at work

This house is just a starting point to encourage people to reconnect with the waterway. This is very important. The river is the source of life, but over time we neglect it.

The highlight of this house is the redented *chedi*, an architectural structure from Ayutthaya era which stands at its very heart. This is believed to be one of the four *chedis* of Wat Kamphaeng, an ancient temple embellished with plaster cape gardenia, which has inspired plaster arts in this community. The neighbourhood is now home to painted plaster cape gardenia paintings and postcards depicting the fine ambience of the riverside community.

The thriving home was formerly a battered old one, until 2009 when four artists – Surangrak Chaiseechote, Jittima Wiboonlarp, Ake Chotewattanakorn and Chumpol Akkapantanon – chipped in to buy and renovate it at the offer of the previous owner, the Raksamruat family. Chumpol Akkapantanon has been celebrated for his pioneering role in developing and promoting many tourist destinations, such as Phra-Nakorn Norn-Len Hotel, Photaram Market, Sam Chuk Market and Ampawa Market.

Chumpol reveals: “After the house was renovated, we held a house ‘re-warming’ ceremony. The people in the area brought desserts to join the party, so we had a chance to discuss with them about what the place could become. Before that, foreigners on a boat trip took shelter here when the rain poured down. They were impressed and came back again, so we tried the same route in order to see what the boat ride would expose us to. It turned out that there were many other interesting homes along the waterway.”

Chumpol and friends agreed that many other houses along the canal needed to be renovated as well. “But no-one was going to step in, so we thought it could be a start for us to renovate those houses and bring our lifestyle closer to the water once again. In the past, Bangkokians commuted mainly by boat, but now that we are more accustomed to the road, we forget the charms of the waterway. The boats are now for tourists rather than for Bangkokians.”

เจดีย์เก่าบอกเล่าเรื่องราวของอดีต
An old Chedi tells a story of the past.

บ้านไม้เก่าอายุราว 100 ปี ถูกเนรมิตให้มีชีวิตอีกครั้ง
A century-old house has become lively again.

คลองบางหลวงมีประวัติอันยาวนานมาแต่อดีต
Klong Bangluang... A community with long history.

วัดกำแพงสมัยอยุธยาที่ความงดงามจนปัจจุบัน
Wat Kampaeng...old yet still beautiful.

The artist said that the area was an old floating market in the Thon Buri era. The community was thriving with gold trade, with gold shops everywhere like what we see now in China Town. “Today there is not a single one here. Goldsmiths have turned their shops into restaurants, grocery stores and other urban businesses because they need to change for survival. It is hard to bring back the gold shops, but if we make the community a destination, there will soon be more options for them. We can’t turn back time, but at least it will be more environment-friendly and closer to our Thai ties. That’s already a big challenge for us.”

The “Artist’s House” was inspired by Chumpol and friends’ dream to make a place where people could rest and feel at home, as well as gaining awareness on the urgency of environment conservation. Artists don’t just make beautiful arts, he says, they need to make people’s lives more beautiful, too.

หุ่นละครเล็ก คณะ "ค่านาย" มีผู้เชิดผู้มีประสบการณ์มานานับ 10 ปี
Kumnai Puppet Theatre...a troupe with a decade of experience.

What the group and the people in the community want to conserve is the traditional lifestyle. Families who live here today have been here for generations, in the same home, with the same air of serenity that hardly changes.

“This house is just a starting point to encourage people to reconnect with the waterway. This is very important. The river is the source of life, but over time we neglect it. We focus on the most convenient choice like the road and forget the river,” Chumpol says, emphasising that we need to make sure the river and other water resources are clean, because today they are becoming dumping ground. Unfortunately, not many people care about the environment and it is therefore no surprise that the beautiful grounds of many riverside temples have now been taken over by telephone signal towers.

“For this house, we have bought it but we don’t think we own it. The real owners are the people who built it in the first place. We’re just taking care of it now. We don’t feel possessive and we welcome everyone to come and make themselves at home. As artists, we want our work to be appreciated by as many people as possible. It gives such a good feeling, much better than making an expensive painting for a billionaire’s home.”

Another artistic feature which brings life to the place is “Kumnai Puppet Theatre”. Daily at 2 p.m. when they are not commissioned to work anywhere, the 16-member troupe offers visitors colourful performances in a passing-the-hat format. Trained for years to synchronise as each puppet is manned by three people at a time, these boys and girls are happy to bring their skills to good use again.

นักท่องเที่ยวและผู้สนใจแวะเวียนมาเยี่ยมชม และเรียนรู้การทำงานศิลปะ
Visitors come by to look and learn.

The troupe was formed by sculptor Watchara Prayoonkam who convinced the puppeteers at the verge of disbanding to keep on going despite the close-down of the theatre at Suan Lum Night Bazaar several years back. Thai-style fluid movement and sharp, witty humour that is intertwined in the great acting skills mesmerise the audience of all ages. The puppet masters have formed a great bond and sometimes when there is a festivity in the neighbourhood, they would perform to entertain people free of charge. In their spare time, they train *Khon* mask dance for kids in the community.

“Puppets come alive when the puppeteers are appreciated,” reads a message on a magnet postcard at the “Artist’s House”.

Chumpol emphasises: “Ours is not a gimmicky touristic place designed for photo-taking. There is more to what we’re doing. This is for real... a real way of life in the community. And we want to create a connecting point with the people here.”

And the Artist’s House is “alive”. He wraps up: “A home is alive when people live in it. And the beautiful way of life here is indeed an artistic masterpiece!” ☺

KLONG BANGLUANG ARTIST’S HOUSE

Address: 315 Wat Thong Sala Ngarm, Soi Phetkasem 28,
Phetkasem Road, Kuhasawan, Phasicharoen, Bangkok

Website: www.klongbangluang.com

SACICT Living Thai นำเสนอเรื่องราวและสินค้าศิลปหัตถกรรมไทยที่มีความประณีต งดงาม เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับการเป็นของฝากต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในเล่มประกอบไปด้วยเนื้อหาที่น่าสนใจมากมาย ซึ่งนอกจากจะทำให้รู้จักครุศิลป์พื้นบ้านแล้ว ผู้แต่งยังชี้ให้เห็นถึงความงดงามของวิถีชีวิตที่มีความผูกพันกับธรรมชาติของชุมชนแทรกอยู่ด้วย เช่น “ลายผ้าจกกระเหรี่ยงสวนป่าฯ มีกลิ่นอายของวัฒนธรรมกระเหรี่ยงเดิม”

นางสาวนาถศิริ สันติธรรมโชค

SACICT Living Thai offers beautiful articles on arts and crafts of Thailand. The publication can make a fine gift for both the domestic and overseas visitors. In addition to introducing to us Thailand's many master artisans, the magazine also portrays the way of life intertwined with nature.

Nartsiri Santithamchok

ดิฉันคิดว่า นิตยสารเล่มนี้ให้สาระมากมาย ทำให้ได้เห็นคุณค่าของศิลปะภายในประเทศ ยิ่งเมื่อได้เดินดูงานศิลปะจากห้องนิทรรศการต่างๆ ที่จัดแสดง ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพฯ ยิ่งทำให้เห็นถึงความประณีต บรรจง ความอดทน วิริยะ อุทิศตน ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ของช่างศิลป์ผู้สร้างสรรค์ผลงานต่างๆ ขึ้นมา ทำให้คนไทยมีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามเป็นของตนเอง เราในฐานะคนไทยคนหนึ่ง ควรที่จะอนุรักษ์ศิลปะเก่าๆ ให้คงอยู่ และพัฒนางานศิลปะให้ได้งานที่สร้างสรรค์ เข้ากับยุคสมัยโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันได้

นางสาวสุธิดา เพ็งวิชา

I think the magazine is really a good source of knowledge on arts and crafts. It highlights the underlying value of our national heritage of arts. And upon viewing the display at the SUPPORT Arts and Crafts Centre, I have become even more appreciative of the creativity, artistry, patience and perseverance of our artisans. As a Thai, I am ever so proud of our artistic heritage. We should all help in the preservation of our traditional arts and crafts by incorporating it into our current lifestyle of the globalised world.

Sudthida Pengvicha

วันนี้คุณสามารถอ่าน SACICT Living Thai ได้ที่ www.sacict.net ต้องการติชมหรือเสนอแนะ กรุณาส่งจดหมาย หรือข้อเสนอแนะมาที่ กองบรรณาธิการ บริษัท ทีเจอาร์ จำกัด 23/18 ซ.ร่วมฤดี ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือ e-mail: sacict.thai@gmail.com ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงในการจัดทำต่อไป เจ้าของจดหมายหรือข้อเสนอแนะที่ได้รับการจัดพิมพ์จะได้รับของที่ระลึกจาก ศ.ศ.ป.

Interested readers may now peruse SACICT Living Thai online at www.sacict.net and are welcome to send in suggestions and comments to: SACICT Living Thai, Editorial Department, Feature Co., Ltd., 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330. Or e-mail to: sacict.thai@gmail.com.

* ขอสงวนสิทธิ์ในการคัดย่อหรือเรียบเรียงจดหมายจากสมาชิกเพื่อความกระชับและเหมาะสมในการพิมพ์ Those whose letters are selected for publication will receive a special gift as a token of appreciation. All letters will be subject to editing at the editor's discretion.

จากการทัศนศึกษา ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2555 ที่ผ่านมา มีโอกาสได้เข้าร่วมฟังความเป็นมาของศูนย์ฯ แห่งนี้ และได้รับหนังสือมาเล่มหนึ่ง ชื่อ "Living Thai" เป็นหนังสือที่รวบรวมงานฝีมืองานหัตถกรรมต่างๆ ของคนไทยเอาไว้ เพื่อเป็นตัวอย่างให้ศึกษาเรียนรู้ นอกจากนี้ หนังสือ Living Thai ยังมีข่าวแวดวงหัตถศิลป์มาอัพเดท นับเป็นหนังสือที่มีความเป็นสากลที่ไม่ว่าจะให้คนไทยหรือชาวต่างชาติอ่านก็ได้การให้หัวข้อในแต่ละเรื่องก็เป็นสิ่งที่ดึงดูดผู้อ่านด้วยเช่นกัน เช่น "ลมหายใจแห่งเบญจรงค์ ที่ดอนไถ่" เพียงแค่อ่านชื่อ ก็อยากรู้แล้วว่า ลมหายใจที่นั่นหมายถึงอะไร อยากจะรู้แล้วว่า ใครเป็นคนทำเครื่องเบญจรงค์ แล้วดอนไถ่อยู่ที่ไหนของประเทศไทย และนี่ก็เป็นอีกหนึ่งจุดที่สามารถชักนำนักท่องเที่ยวให้เข้ามาประเทศไทยได้

แต่ก็มีข้อเสียบ้าง เช่นรูปถ่ายบางรูป มีความละเอียดน้อยไป ทำให้เห็นความประณีตของงานไม่ชัดเจน ในเล่มควรมีรายการสินค้าเพิ่มเติมเพื่อให้รู้ว่าเรามีสินค้าอะไรจำหน่ายบ้าง ถ้าจะให้ดี ควรมีแผนที่เดินทางไปศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ไร่ท่ายลมด้วย ว่าตั้งอยู่ที่ไหน ใกล้อะไรเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อ่าน/ผู้สนใจได้เดินทางมาเลือกซื้อเลือกชม

นางสาวรัชฎาภรณ์ กุณารบ
คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

During my visit to SUPPORT Arts and Crafts International Centre on December 1, 2012, I was given a copy of "Living Thai". This is a comprehensive publication in which various disciplines of Thai craft are featured and we all can learn from them. There are also updates from the world of crafts. A publication with international flavour, it can be enjoyed by Thai readers as well as foreigners. Each headline is very attractive and inviting.

There is however a point that I wish to comment. It's about photography which I think sometimes leaves out details of the products. Also, I think more products should be showcased while maps to the arts and crafts centres should also be featured in the magazine.

Ratchadaporn Kunarob
Keua Karun College of Nursing

สมัครสมาชิก APPLICATION FOR MEMBERSHIP

สมัครในนามหน่วยงาน
As an Organization

สมัครในนามบุคคล
As an individual

ชื่อ
Name

นามสกุล
Surname

วัน/เดือน/ปีเกิด
Date of Birth

เพศ
Gender

ชาย
Male

หญิง
Female

การศึกษา/Education:

ต่ำกว่าปริญญาตรี
Less than Bachelor's Degree

ปริญญาตรี
Bachelor's Degree

ปริญญาโท
Master's Degree

อื่นๆ
Others

อาชีพ/Occupation:

พนักงานบริษัทเอกชน
Private company employee

ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
Govt or civil service

นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
Student

ร้านอาหาร/โรงแรม/ท่องเที่ยว
Restaurant/Hotel/Travel

อื่นๆ
Others

สถานที่ที่พบ/ ได้รับนิตยสาร

Where you first came across Living Thai magazine

ผู้แนะนำให้ท่านสมัครเป็นสมาชิก

Who (or what) prompted you to seek subscription

รายละเอียดสำหรับการจัดส่งนิตยสาร/Details for Magazine Delivery

ชื่อ/ Name

ที่อยู่/Address

โทรศัพท์ (บ้าน/ที่ทำงาน)/Tel. (Residence/Office)

โทรศัพท์ (มือถือ) Tel. (Mobile)

E-mail

โดยยินดีเสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่งรายปี (5 ฉบับ)

I agree to pay for one year's subscription (5 editions)

ในประเทศ 250 บาท ต่างประเทศ 1,800 บาท

Domestic 250 baht Overseas 1,800 baht

โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี: พยงค์ กังวานสุระ

Payment via cheque/money transfer to: Savings A/C Name: Payong Kungwansurah

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาชิดลม เลขที่บัญชี 001-549715-3

Siam Commercial Bank, Chidlom Branch, Savings A/C No. 001-549715-3

*กรุณาส่งใบสมัครสมาชิก พร้อมเอกสารการชำระเงินมาที่:

ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai 23/18 ซอยร่วมฤดี ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือแฟกซ์มาที่หมายเลข 0 2254 6839 หรือทางอีเมล: sacict.thai@gmail.com สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือแนะนำ ตี ชมได้ที่ ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai โทรศัพท์ 0 2254 6898-9 ต่อ 60

Remarks: Please mail your completed application form, along with proof of payment to: SACICT Living Thai, Subscription Department, 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Khwaeng Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330 Or send by fax to 0 2254 6839

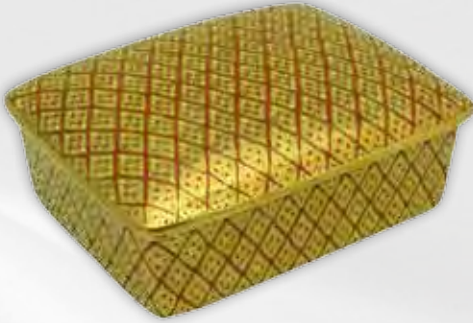
Or send by e-mail to: sacict.thai@gmail.com For enquiries and suggestions, please contact: SACICT Living Thai, Subscription Department Tel. 0 2254 6898-9 ext. 60

(แบบฟอร์มนี้สามารถถ่ายเอกสารได้)

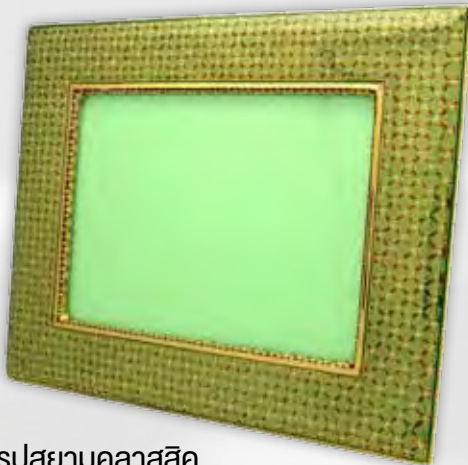
(This application form may be photocopied.)

PRODUCT Showcase*

ตลับเครื่องประดับ
ใส่นามบัตร
Benjarong trinket
4" x 5"
1,500 บาท/baht

แป้นเสียบปากกาคู่
Benjarong double penholder
H. 9.5 cm. x 6.5 cm.
790 บาท/baht

กรอบรูปสยามคลาสสิก
Benjarong photo frame
for 6" x 8" photo
3,000 บาท/baht

ชามเหลี่ยมย่อมุม
Benjarong bowl
7"
2,500 บาท/baht

แจกันทรงสูง
Benjarong vase
H. 10"
2,800 บาท/baht

แก้วน้ำชา
Ceramic tea cup
7 cm. x 10 cm.
120 บาท/baht

ชุดแก้วมัท
Ceramic mug set
7 cm. x 13 cm.
185 บาท/baht

ชุดแก้วมัท
Ceramic mug set
7 cm. x 13 cm.
200 บาท/baht

ชุดแก้วชา
จานรองพร้อมฝาปิด
Ceramic tea cup set
13 cm. x 13.3 cm. x 14.5 cm.
ชุดละ 400 บาท/baht

ชุดกาชา แก้ว 2 ใบ
Ceramic tea pot set
with two cups
16 cm. x 22 cm. x 14 cm.
810 บาท/baht

ชุดกาชา แก้ว 2 ใบ
Ceramic tea pot set with two cups
16 cm. x 22 cm. x 14 cm.
810 บาท/baht

ชุดกาชา แก้ว 3 ใบ
Ceramic tea pot set
with three cups
16 cm. x 22 cm. x 14 cm.
925 บาท/baht

PRODUCT Showcase*

ถ้วยน้ำชาพร้อมฝาอุ
สีขาว, สีน้ำเงิน
Ceramic tea cup with decorated lid
(available in blue, white)
8 cm. x 8.5 cm.
180 บาท/baht

ที่รองแก้ว ลายสัตว์คละแบบ
1 ชุด 4 ชิ้น
Ceramic coasters in a set of 4
8 cm. x 8.5 cm.
310 บาท/baht

ชุดน้ำชา แก้วชา จานรอง
ช้อนก้านเบญจรงค์
Metal tea cup with saucer and
Benjarong spoon
11 cm. x 14 cm.
1,600 บาท/baht

ช้อนก้านเบญจรงค์
A set of two spoons decorated
with Benjarong stem
14 cm.
900 บาท/baht

สนใจสินค้า สามารถติดต่อได้ที่

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป.
โทร. 035 367 054-56

Interested buyers, please contact

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand
Tel: +66 (0) 35 367 054-56

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

ร้าน SACICT ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ (Royal Project Zone)

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) พร้อมนำสินค้าศิลปาชีพและศิลปหัตถกรรมไทยพื้นบ้าน จากสมาชิกรูปแบบใหม่ที่ผสมผสานงานศิลปหัตถกรรมไทยที่มีความประณีต สวยงาม เหมาะกับการเป็นของฝากต้อนรับนักท่องเที่ยวทุกท่านวันนี้ ณ อาคารผู้โดยสารขาออก ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ (Royal Project Zone) พร้อมแห่งใหม่ล่าสุด ย่านใจกลางกรุงเทพ ณ ศูนย์การค้าอัมรินทร์ พลาซ่า ชั้น 3 บริเวณ Thai Craft Market

ร้าน SACICT ศูนย์การค้าอัมรินทร์ พลาซ่า ชั้น 3 บริเวณ Thai Craft Market

ใช่!...ผมเห็น
ใครก็ต้องเห็น...ถ้าเคยบิน

ปรากฏการณ์ใหม่ในวงการสื่อ **ABN AIRPORT TV**

- ▶ เน็ตเวิร์คครอบคลุม 6 ทำอากาศยานนานาชาติ ▶ โฆษณาของท่านปรากฏสู่สายตาทูต 5 นาที
- ▶ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายกำลังซื้อสูงกว่า 60 ล้านคน/ปี

จงด่วนวันนี้...มีจำนวนจำกัด!

